

I

ఓం.

పరబ్రహ్మణేనమః.

బ్రహ్మ పా స నా ప ద్ధ తి

బ్రహ్మ గీ త ము లు

బ్రహ్మ సామాన్య సాధారణాచి.

బ్రహ్మ మతము నందలి సారమును అలంకరించుచు
సువిశాల మిదంవిశ్వం పవిత్రం బ్రహ్మమన్దిరం,
చేతస్సు నిర్మలం తీర్థం సత్యంశాస్త్ర మనశ్వరమ్,
విశ్వాసో ధర్మమూలంహి ప్రీతిః పరమసాధనమ్,
స్వార్థనాశస్తు వైరాగ్యం బ్రాహ్మేకేవం ప్రకీర్త్యతే॥

దక్షిణాయండియా బ్రాహ్మ సమాజపు వారిచేత
ప్రచురింపబడినది.

చెన్నపురి.

అఱవకూర్పు ౨౦౦౦ ప్రతులు.

చెన్నపట్టణము: ఇండియా ముద్రాక్షరశాల

౧౯౧౫

దీనివెల మాడు అణాలు.

11

1P20123B161 III 6-5

విషయ సూచిక

బ్రహ్మోపాసనా

	పుట సంఖ్య.
ఉపోద్ఘాతము	1
ఉద్బోధనము	8
స్తోత్రవందనములు	3
ధ్యానము	6
గోమఘృష్య ప్రార్థన	7
అనుతాపము	9
ప్రార్థన	10
శాంతిపాఠము	12
ఉపదేశాష్టకము	18
బ్రాహ్మబీజము	18
ప్రసాదఃకాలమున స్మరింపఁదగినది	19
సర్వాదా స్తుతింపఁదగినది	20
ఉదయ వందనము	20
సాయంకాల వందనము	21

ప్రాప్త గీతములు

ఉద్బోధనము

గీతము.	పుట.
7 అందరుఁగూడి యానంచుని భువిలో	... 31
8 అనంద మానంద మవ్యయుని భజన	... 27
4 ఎవ్వఁడీ సూర్యాగుల నేమటక నడపు	... 28
8 నమ్మి జగన్నాథుఁ గొల్వరే	... 32
5 పాడరే పరమేశుస్తుతినలఁబరమ సంతోషమునను	... 29
1 బ్రహ్మము నెప్పుడు భక్తిని గొలిచిన	... 25
6 భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ	... 30
2 సేవింపరా రే మాస్వామిని సేవింపరా రే	... 26

స్తోత్రము

13 ఎవనికి జగములు ఎడకును	... 37
10 ఎంతటి కారుణ్యుఁడే	... 35
19 ఎంతవాఁడనయ్యా నీవెంతవాడనయ్యా	... 41
28 ఏకమేవా ద్వితీయం! నిరామయం!	... 43
15 ఏమందుమయ్యా ఓ మహాత్మనిన్నె	... 38
24 కరుణాప్రసార! కారుణధీరా	... 44
18 గతియనితలఁచితే కల్లు నేభయము	... 40

V

స్తోత్రము

గీతము.	పుట.
16 చింతసేయ నేనెంతవాడనె	... 38
20 జయదయానిధే హేదేవి :	... 41
11 నీవేగతియని నమ్మితిమి	... 36
14 పటుతర బలుడగు నీవిల	... 37
22 భజరే పరమేశం ! సతతం ! భజరే పరమేశం	... 42
17 విన్నవించుటకు విదితము గాకయున్న	... 39
21 సత్యంజ్ఞానమనంతం	... 42
12 సదయుడవగు నినుభువిలో	... 37
9 సర్వలోక జీవరక్షకా !	... 38

వందనము

30 అనందా మృతనమ బ్రహ్మనందా మృతనమ	... 51
27 చరాచరాత్మక జగదీశంత్యాం పరాత్పరం	.. 47
25 వందనము లివిగో సజ్జన చంద్రా !	... 45
29 వందనంసదా నందదేవతా అనందదేవతా	.. 50
26 నందేహం పరబ్రహ్మ !	... 46
28 సత్యస్వరూపాయనమ	... 49

ధ్యానము

34 అదిమధ్యాంతము లొందనివాడు	... 54
32 నిత్యానందమయా నిన్నేదలెత్తు	... 53

ధ్యానము

గీతము.

పుట.

33 బ్రహ్మకృపాహి కేవలం ! ధర్మవిచారణం ...

53.

31 మానస రాముని ధ్యానించి మనుడీ ...

52.

అనుతాపము

41 ఈమాయ తెమలంప వేమయ్యా ! ...

62

38 ఈశ్వరా ! సర్వేశ్వరా ! ...

58.

39 ఎన్ని రీతుల నిన్ను సన్నతించుదుము ...

60

42 చంచలమేటికె చపలచిత్తమా ...

63.

35 నిను సేవింపని పుట్టువదేటికి ? ...

56.

37 పరమపురుష యహోబ్రహ్మ స్వరూపా ...

57

36 సాతకహరణదేవా బ్రహ్మస్వరూపా ...

57.

40 భారమునీచె పరమపురుష నీవారమైతిమయ్య ...

61

ప్రార్థన

60 ఆనుదినము మము అన్యాయ ! కావుమి ...

79.

54 ఆచంద వానినీధీ ! యఖిల సుగుణ శరణీ ! ...

73.

50 ఆలంపవే యయ్యా ...

69.

57 ఇంద్ర బ్రోవుమురా ! ఓసకలా ర్తిహారా ! ...

77

51 ఇది యేమి నెయ్యమేరా మాయయ్యా ! ...

71

53 ఉవాచుడవుగావె ఓపరమచై నతమనీవే ...

72.

ప్రార్థన

గీతము.

పుట.

48 ఎన్నాళ్ళు తాళుదుమేరా మాసామి	...	68
55 ఎంత వేడిన మాపై నేలరా దయరా?	...	74
56 ఏల చూడవురా?	...	76
62 కరుణయుంచరాదా పరమపురుష! వాదా	...	81
49 కరుణారస పరిపూరిత! శరణాగత పోషణా!	...	69
45 గతి వేరు కలదో తండ్రీ!	...	66
63 తలంపున నెదేవా మమ్ము దయబ్రోవలేవా	...	82
58 దాసలోకపాలా! దయఁగానవేలా!	...	77
64 పాలింపవేయన జాలుదుమే!	...	83
46 బ్రహ్మోపాసక - సంఘనిర్వాహక!	...	67
52 శక్తజీవనా! పరమపాననా!	...	72
44 మాభవము లడఁచి మముఁగొనుమా!	...	65
47 శరణాగతులమునీ - దరిజేరినాము	...	67
61 సర్వాం తర్యామి!	...	80
59 సామి! కరుణఁ బ్రోవుమీ	...	78
43 స్వామి నీవని నిన్వేస్వారి వేడితిమి సత్స్వరూప!	...	64

తత్వోపదేశము

70 కల్లగామ వినరయ్యా	...	88
67 జనన మేటికే మన జనన మేటకే	...	86

VIII

త త్వో ప దే శ ము

గీతము.	పుట.
69 తెలియనలయుఁ దిరముగా !	87
71 దొరకొనునే ఒరులకునిది !	89
65 నాన్యః పంథా విద్యతే	84
68 మోదించి వినరయ్యా	87
66 సత్యం జ్ఞానమనన్తం	85

ధ ర్మో ప దే శ ము

77 పరమానందముగోరు	96
80 పండితులెఱిగిన పరమార్థము	99
75 బహ్వావలంబనం త్యక్త్వా	94
72 బోధింపుఁడీ జనుల బోధంపుఁడీ	90
76 భజన సేయగ రాదేయో మనసా	95
78 భజియింపజేమే ఆనందనిలయుని	97
79 పలపుమఱవ పచ్చునా !	98
74 సత్యమును వినరే	92
73 హితులార ! వినుడీ నామాట	91

మ ం గ శ ము

82 అమహాదేవునకు మంగళం	101
81 మంగళం మహిమా ప్రసారా	102

గొబ్బి పాట

గీతము.	...	పుట.
83 గొబ్బియక్కో	...	104
మేలుకొలుపు		
84. నునసా! మేలుకో!	...	106
లా లీ పాట		
85 ప్రేమించు నిగములఁ జెలగ వసియించి	...	108
నూతన గీతాదులు		
108 ఈశ్వరుని మహిమ	...	129
99 ఈశా జగదీశా	...	121
89 ఈశుని సేవింపరే	...	118
100 ఎన్నటి నిన్నుగను	...	122
97 ఏమి సేతునయ్యా	...	120
88 ఓనాధగీగుణ మొకయింత తెలిసిన	...	112
122 జగదపితామహి	...	136
101 జగదీశా భవవినాశా	...	123
117 జయజగ జీవనజగత	...	133
114 జయ శ్లోత్రిక్మయ	...	132
111 జయదేవ జయదేవ	...	130
118 జయవిశ్వ పితాబగవాన్	...	134
119 జయశక్తి సనాతనా	...	134
120 తుమిబ్రహ్మ సనాతన విశ్వపతి	...	135
110 తుష్టిబంధు తుష్టినాథ	...	130
103 దేవదేవ వేగరా	...	125

X

గీతము.

పుట.

91 దండముగొనుచేవ	...	115
118 ధన్యచేవ పూర్ణబ్రహ్మ	...	131
95 ధ్యానము సేయరే	...	118
104 నన్ను బ్రోవవేమి తండ్రి	...	126
87 నినుగొనియాడగ	...	111
105 నిన్నే నమ్మినామురా	...	126
86 నేడు మనమందరముగూడి	...	110
121 పరమపితాతుమి	...	136
98 పరమాత్మ మమ్మేల	...	121
115 బజరే భగ్నిండనే	...	132
90 భజియింపరా రే	...	114
109 భజ్జోమధురహరినాం	...	129
92 మక్కువతో మ్రొక్కు	...	115
107 మరిమరినికొ బ్రతిమాలెద	...	128
102 రారా మామొలు వినర	...	124
116 వన్నిచేవ దయామయ	...	133
93 వందనముగొనజే	...	116
96 వినుడి హితము గొనుడి	...	119
94 శంకరభక్తవ	...	117
112 శాశ్వతమ ధయమ శోకమ దేహం	...	131
106 సర్వాంతర్యామి నీకు	...	127

ఓం

బ్రహ్మణేనమః.

బ్రహ్మోపాసనాపద్ధతి

ఉపోద్ఘాతము

బ్రహ్మోపాసన, స్తోత్రవందనము, ధ్యానము, అనుతాపము, ప్రార్థన అను నాల్గంగంబులఁ గలయది.

స్తోత్రము-ఈశ్వరునియొక్క పరిపూర్ణ నిత్యలక్షణములను తలఁచి మనభక్తిశ్రద్ధలను తెలుపుట. వందనము - మనలను మనము వసించు శరీరములను సంరక్షించువాని యపారకరుణను మదిని నిల్పి, మనకు మనకుఁగల కృతజ్ఞతను బయలు పెట్టుట. ధ్యానము - భగవంతుని యొక్క సర్వవ్యాపకత్వము, సర్వజ్ఞత్వము, సర్వకారుణ్యత్వము, సర్వనిర్మలత్వము, మొదలైన నిఖిల హేయ ప్రత్యనీకాంత కల్యాణ గుణములను చింతించి, యాతని యత్యంత సామిప్య సాన్నిధ్యములను జ్ఞానస్తోత్రముచే దర్శించుటకు ప్రయత్నపడుట. అను తాపము- తాను చేసిన తప్పులను తన యాపదలను తలఁచి మనస్సు నొళ్వ చింతిం

చుట. ప్రార్థన - పాపబంధంబులనుండి తొలగించుటకును, ఆత్మ శాంతియును పొరిశుద్ధ్యమును ప్రసాదించుటకును, 'దేవుని వినయముతో వేడుట—ఈ నాల్గంగంబులును తగినరీతిని అమరియుండుటయే బ్రహ్మోపాసన అగును.

మనయుల్లములయందు ఈశ్వరవిషయమై గంభీర భక్తియు నిష్కపటమైన కృతజ్ఞతయు పూర్ణముగా వ్యాపించి, ఈశ్వర సాన్నిధ్యానుభవమును పొందవలయుననెడి యాశ యీడేరి, పాపబంధనివారణేచ్ఛపరిపూర్తిజెందెనేని, ఆ యుపాసనోద్దేశము సిద్ధించి నట్లగును. వీనియందు కాలానుగుణముగ కొన్ని అధికమగుటయును, కొన్ని తగ్గుటయును, సహజము. ఎట్లన్న ఎదురుచూడనిమంచి యొకటి తటస్థించినపుడు కృతజ్ఞత హెచ్చి వందనమాచరించుచున్నాము. దుఃఖమును తొందరయును అధికమయినపుడు ప్రార్థన హెచ్చగుచున్నయది. ఇట్లు సమయోచితముగా తటస్థించుట సాధారణము. దానిని అణచుట చెఱుపు అయినను సామాజికోపాసనయందు భక్తిసంబంధమగు యాత్మవృత్తులు పలుతెఱుగుల విజృంభించి తృప్తిని పొందునటులు ఆనాల్గంగంబులును నిండి యుండవలయును.

ఈగ్రంథము సామాజి కోపాసనయొక్క యొకపద్ధతిగా ప్రచురము చేయబడియె.

(ఉపాసకులు కొందఱయినను, అందఱయినను ఒక బ్రాహ్మ గీతము పాడిన పిమ్మట ఉపాసన ఆరంభింప వలయును.)

ఉద్బోధనము

బ్రహ్మమునకు నమస్కారము

ఎవ్వఁడు ఈ లోకమును సృజించియేలుచున్నాఁడో ఎవఁడు ఇందుండెడి యెన్నఁగూడని ప్రాణులను అపారకరుణతో కాచుచున్నాఁడో, ఎవ్వఁడు పాపులగు మనలను పాపములనుగా చేయనమర్థుఁడో అతఁడొక్కఁడే అప్రమేయ పరబ్రహ్మఖ్యుఁడు. అతఁడు ఈ యుపాసనా స్థలమునందును వేంచేసియున్నాఁడు. మనము అతనిని భక్తితో ఉపాసించుటకై యిచ్చటచేరి యున్నారముకాన అతఁడు మనయుల్లములయందు పవిత్రమైన శ్రద్ధయును ప్రీతియును కలుగునట్లు కరుణించి మన ప్రార్థనలను సఫలముగ కావించునుగాక. (ఇచ్చట ఉద్బోధనారూపమయిన బ్రాహ్మగీతమును పాడవలెను.)

స్తోత్ర వందనము

“సత్యఞ్జాన మనంతం బ్రహ్మ అనన్తరూప మమృతం యద్విభాతి శాంతం శివ మద్వైతం శుద్ధ మపాపవిద్ధమ్.”

నిత్యుండై సత్యమే స్వరూపముగాఁ గలవాఁడై, ఈ విచిత్రప్రపంచమునకు కారణభూతుఁడై, దీనియందు ఉండెడి సకలాత్మలకును

అత్యయై, లోపలను వెలుపలను అంతటను నిండియుండెడి లోక నా
యకుఁడా ! నీరక్షణములేక ఒక క్షణమైనను నిలిచి ఉండుటకు అశ
క్తులము కాన, నిన్నే శరణుజొచ్చి నమస్కరించుచున్నారము.

ఎవ్వని యపరిమిత జ్ఞానశక్తులను ఈప్రపంచము ఉద్ధోషించుచు
న్నదో, ఎవ్వఁడు సర్వవ్యాపి యగుటచే మాముందు వేంచేసి యు
న్నాఁడో, ఎవ్వఁడు తన సర్వజ్ఞత్వముచేత మా బాహ్యాస్థితిని మాత్ర
మేకాక మాయుల్లములయందును అణఁగి దాగియుండెడి యెల్లపాప
ములను చూచుచున్నాఁడో, ఎవ్వనికి ఒక్కటిని పఱుఁగుపఱుచు
టకు మేము అశక్తులమో; అట్టివాఁడై మా యుల్లములయందు కాపు
రము ఉండెడి సర్వజ్ఞుడైన యోభగవానుఁడా ! నీకు వందనము
చేయుచున్నారము. ప్రీతితో అంగీకరింపుమా.

నిర్మలుఁడును, ఎప్పుడును ఎచ్చోటను వుంచిని జేయువాఁడును,
ఆదిమధ్యాంత రహితుఁడును, అనంతకల్యాణగుణ విహితుఁడును,
మహాత్ముఁడును, మహిమగలవాఁడును; మా వాక్కునకును మనస్సు
నకును, అందనివాఁడును, సర్వవ్యాపియును, పరిపూర్ణుఁడును, అయి
యుండెడి యో యానందరూపుఁడా ! ఈ మానవ హృదయముతో
నిన్ను పూర్ణముగా ఎట్లు ఎఱుంగనగును ! ఓ యపరిమితజ్ఞానస్వరూ
పుఁడా ! నీకు నమస్కారము సమర్పించుచున్నారము. ఇంపుతో
చేకొనుము.

ఓ యానందస్వరూపుడా! నీవు సకల జంతువుల జీవనమునకును, ఆనందమునకును, సౌఖ్యమునకును కారణభూతుడవుగా ఉండుట చేతగదా, సృజింపబడిన సకలప్రాణులును చెడుగులను పొందక కొలదికాలమైనను ఆనందమును అనుభవించుచున్నవి. దుఃఖసాగర చుందు మునిగియుండు మా హృదయములు నీయందులయించి సౌఖ్యమును తృప్తినిపొందుచున్నయవి. నిన్ను ఆరాధించువారందఱును నీ దివ్యనామామృతమును వెగటులేక పానముచేసి ఆత్మశాంతిని పొందుచున్నారు. నీవిషయమునందు తక్క మాకువాస్తవమైన యానందము మఱి దేనియందునులేదు. ఓ యానందమయుడా! నీకు వందనము జేయుచున్నారము. కరుణించి కైకొనుమీ.

ఓ భగవంతుడా! నీకృపాసముద్రమునకు పారములేదు. నీవు పితృవాత్సల్యముతో దాసులమగు మమ్ము సాధారణముగా కాచుట యేకాక మాకుచైర్యమును ప్రసాదించి ఆపత్తులనుండియు వ్యాధులనుండియు మమ్ము తొలగించి యేపాపముగాని మమ్ముచేరనీక పలు దెఱంగుల మమ్ము రక్షించుచున్నావు. గతి లేనివారికి గతియును, సాపము అనెడి సముద్రమును దాటుటకు తగిన యోడయును ఐ, వెలయుచుండు కరుణాపూరితుడైన ప్రేమగల తండ్రీ! నీకు జ్ఞానానుభవ గావించుచున్నారము. మమ్ము రక్షింప మఱవకుము.

సాపరహితుడవును పరిశుద్ధుడవును అయిన యీశ్వరుడా! నీ పరిశుద్ధమహిమయను వెలుగుచే మాపాపమును చీకటిని పోగొట్టు

చున్నావు. నీసాన్నిధ్య విశేషముచేత పాపుల యుల్లములు పావనము
 లగుచున్నవి. దయాసహితుడయిన యో నిర్మలుడా! నీవు తప్ప
 దాసులమగు మాకు వేఱుగతి లేదు. గనుక నీవే గతివనియును తల్లి
 వనియును తండ్రీవనియును రక్షకుండవనియును పాపవిమోచకుండ వని
 యును తెలిసి నీ యపారప్రేమను మితజ్ఞులమగు మాదుభాష స్థగ్గింప
 శక్తికలది కొదుకదా యని నిష్కపటముగా మనస్సునందు ఎంచి
 అప్రాంగ ప్రణామమును కృతజ్ఞతతో ఆచరించుచున్నారము.

(ఇచ్చట స్తోత్రరూపముగాఁగాని వందనరూపముగాఁగాని ఉండు
 బ్రాహ్మగీతమును పాడవలయును.)

ధ్యానము

(ఆచార్యుఁడు ఈక్రిందివాక్యములనుచదివి ఉపాసకులను ధ్యాన
 మునకు పురికొల్పవలయును.)

సర్వసాక్షియును, సర్వకారణుఁడును, మనలోపలను వెలుపలను
 వ్యాపించి యుండువాఁడును, మనతండ్రీయును, స్నేహితుఁడును,
 తోడునీడయును, అయియుండు భగవంతుని కొంచెమైనను చాంచ
 ల్యము లేని మనసుతో మనము మననము చేయుదము. అతడు కరు
 ణించి మన జ్ఞాననేత్రమునకు ప్రసన్నుడై తన పవిత్రసాన్నిధ్యమును
 మనము అనుభవించునటులు ప్రసాదించును గావుత!

(ఉపాసకులు అందరును కొంతసేపు మానవృత్తితో భగవంతుని లక్షణములను ఆస్తిక్యమును మనస్సునందు నిలిపి ధ్యానింపవలయును. పిదప ఉపాసకులందఱును లేచినిలిచి మానవృత్తిని వదిలి యీగోష్ఠి ఘోష ప్రార్థనను ఉచ్చైస్సర్వరముతో పఠింపవలయును.)

గోష్ఠి ఘోష ప్రార్థన

స్తోత్రమ్

1. ఓమ్ నమస్తే సతేతే జగత్కారణాయ, నమస్తే చితే సర్వ లోకాశ్రయాయ, నమోద్వైతత్వాయ, ముక్తిప్రదాయ, నమోబ్రహ్మణే వ్యాపినే శాశ్వతాయ.

(సత్స్వరూపుఁడును, జగత్తునకు కారణుఁడును, జ్ఞానస్వరూపుఁడును, సకలలోకములకును ఆశ్రయుఁడును, ఐన నీకు నమస్కారము సమానాధికాద్వితీయుఁడును, ముక్తిని ప్రసాదించువాఁడును, సర్వ వ్యాపియును, నిత్యుఁడును, బ్రహ్మమును, అగు నీకు నమస్కారము.)

2. త్వమేకం శరణ్యం త్వమేకం వరేణ్యమ్, త్వమేకం జగత్పాలకం స్వప్రకాశమ్, త్వమేకం జగత్కర్తృపాతృప్రచూర్తృ, త్వమేకం పరం నిశ్చలం నిర్వికల్పమ్.

(నీవు ఒక్కఁడవే శరణ్యుడవు, నీవు ఒక్కఁడవే వరేణ్యుడవు, నీవు ఒక్కఁడవే జగమును కాపాడువాఁడవు, స్వప్రకాశుడవు, నీవు

ఒక్కడవే జగత్తును సృజించి రక్షించుచు ఇచ్చవచ్చినదానిని వినా
శముఁ జేయ శక్తిగలవాఁడవు. నీవు ఒక్కడవే అన్నిటికంటెను
శ్రేష్ఠుఁడవు, నిశ్చలుఁడవు, వికల్పము లేనివాఁడవు.)

3. భయానాం భయం భీషణం భీషణానామ్, గతిఃప్రాణినాం
పావనం పావనానామ్, మహావైఃపదానాం నియన్తృ త్వమేకమ్,
పరేషాం పరం రక్షణం రక్షణానామ్.

(నీవు సకల భయంకరవస్తువులకును భయంకరుఁడవు, సర్వభయా
నకములకును భయానకుఁడవు, జీవులకు గతివి, పరమ పావనుఁడవు,
నీవు ఒక్కడవే మిక్కిలి ఉన్నతపదవులయొక్కయు నియంతవు,
సర్వశ్రేష్ఠుఁడవు, మహారక్షకుఁడవు.)

4. వయం త్వాం స్మరామః, వయం త్వాం భజామః, వయం
త్వాం జగత్సాక్షిరూపం నమామః, సదేకం నిదానం నిరాలంబమీశం,
భవామ్భాధిపాతం శరణ్యం వ్రజామః.

(మేము నిన్ను స్మరించెదము. మేము నిన్ను భజించెదము. జగత్తు
నకు సాక్షిరూపుఁడవగు నిన్ను నమస్కరించెదము. నీవు సత్స్వరూ
పుడవును, ఆదికారణుఁడవును, అవలంబరహితుఁడవును, నేతవును,
పాపసముద్రమునకు నావయును, అగునిన్ను ఒకనినే శరణు జొచ్చె
దము.)

5. అసతోమా సద్గమయ, తమసోమా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యో
ర్మా మమృతం గమయ ; అవిరావీర్మవధి రుద్రయత్తేదక్షిణ ముఖం,
తేన మాం పాహి నిత్యమ్.)

(అసన్మాగ్గమునుండి మమ్ము తొలగించి సన్మాగ్గమును పొందిం
పుము. మమ్ము అజ్ఞానంధకారమువలన విడిపించి జ్ఞానజ్యోతిని పొంద
జేయుము. అనిత్యస్థితినుండి మమ్ము శాశ్వతపదవిని పొందింపుము.
ఓ స్వప్రకాశుడా ! మా సమీపమున ప్రకాశింపుము. ఓ దుఃఖ
నివారకుడా ! నీ కరుణ యను ముఖముచే మమ్ము సర్వదా కాపా
డుము.)

2.0 తత్సిత.

(ఇచ్చట తత్వోపదేశరూపమయిన యొక బ్రాహ్మగీతమును పాడి
నపిమ్మట, ఆచార్యుడు బ్రాహ్మధర్మగ్రంథమునందలి జ్ఞానకాండము
నను కర్మకాండమునను కొంతభాగమును చదువవలయును. తరువాత
ఆచార్యుడు కోరినేని ఉపదేశరూప ప్రసంగము చేయవచ్చును.)

ఆనుతాపము

అత్యంత కారుణికుడ వయిన యో పరమాత్ముడా ! పాపాత్ముల
ము అగు మేము నీ మితిమీరిన కరుణామహిమమును ఇంచు కేనియు
ఎఱుగనివారమయి, అనిత్యమయిన యీ ప్రపంచమును నిత్యమని
భ్రమగొని తలచి, జ్ఞాననేత్రమును పోగొట్టుకొనుటచే కన్ను గానని

వారమయి, గర్వభూయిష్ఠులమయి, కేవల ప్రాకృతేంద్రియములను
 తృప్తిపరప పామరకార్యములయందే చరించుచున్నారము. మాహృద
 యములు పాపములచే కప్పబడియున్నవి. నీ దివ్యతేజ మను జ్ఞాన
 సూర్యుడు కామక్రోధాదులను మేఘములచే మాకు మఱుంగయియు
 న్నాడు. మేము అతి ధీనదశయందు ఉన్నారము. మాదశ మిగుల
 నిర్భాగ్యకరమయినది. మా మైహికకాలమో క్షణభంగురమయినది.
 మాపాపములన్న నో అనంతములు. మేమో అల్పజ్ఞులమును అల్పశక్తుల
 మును. నీవో సర్వజ్ఞుడవును సర్వశక్తుడవును. కావున నీ కరుణ
 యొక్కటి తప్ప మాకు వేరేదియు గలిగానబడదు. ఓయనుంగుఁ
 దండ్రీ! ఇట్టిదశయందు మేము ఏమి చేయఁగలవారము? నీ శరణు
 చొచ్చితిమి. కాబట్టి దీనశరణ్యా! మమ్ము ఆవరించియుండెడి
 భయంకరములగు పాపమృగములను పాఠద్రోలి మా బెదరు దీర్చి
 రక్షింపుమా.

(ఇచ్చట అనుతాపరూపమయిన బ్రాహ్మగీతము పాడవలెను.)

ప్రార్థన

సర్వవ్యాపి వయిన పరమాత్ముడా! పాపులమగుమమ్ము పావను
 లను కావించి మాకు శాంతియును ఆత్మపారిశుద్ధ్యమును ఒసంగుము.
 మాయుల్లములందు నెలకొని యుండుమరాశ మిగుల బలిష్ఠముగాను
 మాచుట్టు ఉండెడియిచ్చాకర్షక విషయములు అస్యంభేయములు

గాను ఉండుటచేత వానిని నీ కృపచేతఁగాక మా దుర్బలమైన ప్రయా
త్నములచే నివారించుటకు ఆశక్తులముగా నున్నారము. కాబట్టి
నీ సన్నిధియందు శరణు జొచ్చితిమి. ఓదేవా! మేము ఎంతయు
గతిలేనివార మయి నీ కనికరమునకు పాత్రులమైయున్నార మనుట
నీకు తెలసినవిషయమే కావున మమ్ము కావలసినభారము నీమీదనే
ఉన్నయది.

అసత్యము, హింస, చౌర్యము మొదలైన పాపములు ఒక్కటి
యును మమ్ము చేరకుండునటులు కరుణించి కావుము. ఓ యపార
కరుణాంబునిధీ! నీవు ప్రేమగల తండ్రి వనియును అధిపతి వనియును
తెలిసి శ్రద్ధతో నిన్ను ఆరాధించునట్లును, ఎల్ల జనులను మాతో
నిన్ను ఆరాధించునట్లును, ఎల్లజనులను మాతోఁబుట్టువులని తలఁచి
వారిపై ప్రేమ యుంచునట్లును, మా హృదయములను పదిలపఱపుము.
నీప్రేమయును పారిశుద్ధ్యమును ప్రతిహృదయమందును ప్రతికుటుం
బమునందును మాత్రమేకొక యీలోకమునందంతటను రాజ్యము
చేయునటుల కటాక్షింపుము.

ఓ యనుంగుదండీ! నీ సత్యమైన పరిశుద్ధసంప్రదాయము అంతః
ను వ్యాపించునటులు అనుగ్రహించి, నీదుబిడ్డలు ఎల్లవారును అట్టి
పారిశుద్ధ్యము, ఆత్మశాంతి, మొదలగు సుఖములను పొందునట్లు
కృపచేయుము.

(ఇచ్చట ప్రార్థనారూప గీతమునైనను, మంగళమునైనను పాడవలెను.)

శాంతిపాఠము

జగద్రక్షుకుఁడగు మన పరమపిత మన ప్రార్థనలను ఫలింపఁజేసి
శాంతియును పారిశుద్ధ్యమును గల యుల్లములతో మనము ఎల్లప్పుడు
ను తనదివ్యసాన్నిధ్యమును అనుభవించునటుల కటాక్షించునుగాక !

ఓం ! శాంతి శాంతి శాంతిః.

(ఇంతట ఉపాసన ముగియును.)

ఉ ప దే శా ష్ట క ము

1. అప్రమేయుఁడును, పరిపూర్ణుఁడును, సర్వశక్తుఁడును, సర్వజ్ఞుఁడును, సర్వకారుణ్యుఁడును, సర్వపారిశుధ్యుఁడును, విసయేకేశ్వరుని ప్రతిదినమును ఉపాసింపవలయును.

(a) మనుజునినైనను, మఱి యేజంతువునైనను, లోకపాశము నైనను, సృష్టికిలోబడిన మఱియేవస్తువునైనను, అరాధించుట కూడదు.

(b) ప్రతిమారాధనా సంబంధ మయిన కార్యములు, ఉత్సవములు మొదలైనవానియందు అన్ని విధములయిన సంబంధములను జాగ్రత్తతో నివృత్తి చేసికొనవలయును.

(c) ప్రతిమారాధనకు ఏ విధమునను అనుకూల్యము చేయఁ గూడదు

(d) ప్రతిమారాధన ఈ భూమినుండి నివృత్తి యగునటులు యావచ్ఛక్తియుక్తులను ప్రయోగింపవలయును.

2. ఈశ్వరుడు అందఱకును సాధారణ జనకుడు అని యెఱిగి ప్రతిమానవుని సహోదరుడు అనియును ప్రతి స్త్రీని సహోదరి అనియును తలచి ప్రీతి యుంచవలయును.

(a) మానవులు ఏమతస్థులైనను, ఏకులమునందు పుట్టినవా రైనను, ఏస్థితియందు ఉండువారైనను, వారలను విరోధించుటయు వారిని విరోధులనుగా తలచుటయు కూడదు.

(b) ఒకజాతిభేద చిహ్నములైనను ధరింపఁగూడదు.

(c) జాతిభేదమునకు అనుకూలము లయిన యేప్రయత్నమునందును, ఏకార్యమునందును చేరఁజనదు.

(d) ఎల్లజాతులవారును సర్వవిధవిరోధములను విడిచి యేక కుటుంబస్థులవలె నగుటకు అనుగుణమైన ప్రయత్నములను చేయవలయును.

3. సత్యముగా నడుచుకోవలయును.

(a) అసత్యమును ఒకప్పుడును చెప్పఁగూడదు. ఇతరులు అసత్యార్థమును గ్రహించి మోసపోయినను తాను సత్యవాది నని మెప్పించునట్లు అనేకార్థములుగల వచనములను తంత్రముగా వచింపనురాదు.

(b) అసత్యమొడుటకు అపేక్షింపను కూడదు.

(c) అన్నివిధములైన కపటస్వభావములను విడువవలయును.

(d) అసత్యమును నాశముచేయుటకును, సత్యమును ఉద్ధరించుటకును ప్రయత్నపడవలయును.

4. అందఱకును మంచిచేయవలయును.

(a) ఒకరికిని చెఱుపు చేయఁగూడదు.

(b) ఒకరికిని చెఱుపు చేయ కోరనురాదు. ఒకరి మంచిస్థితిని జూచి ఓర్వలేకయు నుండఁగూడదు.

(c) పాత్రమెఱిగి ఆహారము లేనివారికి ఆహారమును, పానీయము లేనివారికి పానీయమును, ఔషధము లేనివారికి ఔషధమును, ధనము లేనివారికి ధనమును, విద్య లేనివారికి విద్యయును, భక్తి లేనివారికి భక్తియును, లభింపఁజేయవలయును.

(d) మానవుల యైహికాముష్మిక సౌఖ్యములను వృద్ధిచేయఁజూనుకొనవలయును.

5. ఒరులయెడల న్యాయముగా నడుచుకొనవలయును.

(a) ఒకరి సొత్తును అపహరింపగూడదు.

•• (b) సొత్తు కలవారి యనుమతి లేక ఒకరిసొత్తును ముట్టుకొనరాదు.

(c) ఒకరి ధనమునకును, సంతోషమునకును, గౌరవమునకును, హానిచేయఁగూడదు.

(d) ఇతరులకు చెడుగు కోరరాదు.

6. నీయందు క్షమ ఉండవలెను.

(a) కడు కీడు చేయువారికేని బదులు కీడు చేయరాదు.

(b) బదులు కీడు చేయవలయుననెడి యిచ్ఛయును కూడదు.

(c) తనకు కీడు కోరువారికిని కీడు చేయువారికిని మంచి కోరవలయును, మంచిచేయ యత్నింపవలయును.

(d) అందఱలోపల పరస్పరప్రీతి వ్యాపించి నెలకొనునట్లును, విరోధమును, ఐకమత్యాభావమును నివృత్తి అగునట్లును ప్రయత్నము చేయవలయును.

7. మనసును స్వాధీనపఱచి యేలవలయును.

(a) తాము న్యాయముగా వివాహము చేసికొన్నవారితో తప్ప ఇతరులతో భోగింపఁగూడదు.

(b) ఎవ్వరిని మోహపుడలఁపుతో చూడను కూడదు.

(c) వ్యభిచారచింత స్వప్నములోనైనను కూడదు.

(d) అందరియందును మోహములేని పరిశుద్ధచింత ఉంచవలయును.

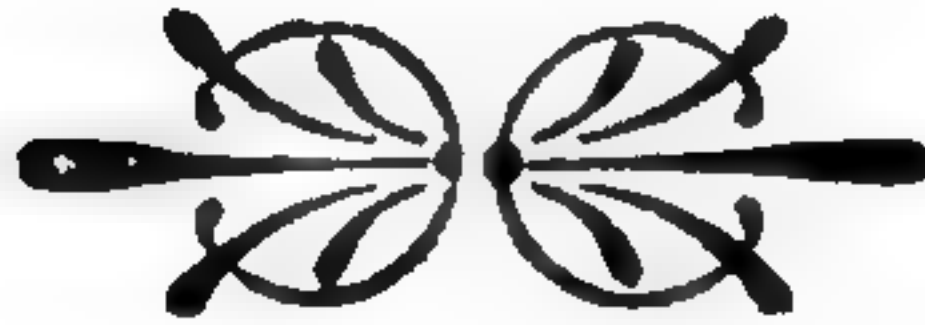
8. కుటుంబ ధర్మములను విశ్వాసముతో సలువవలయును.

(a) తల్లిదండ్రులకు శ్రద్ధతో శుశ్రూష చేయవలయును.

(b) తోడబుట్టువులయందు ప్రేతిగలిగి ఉండవలయును. బిడ్డల
దైహికాకాముష్మిక సుఖములకై ప్రయత్న పడవలయును.

(c) దంపతులు పరిశుద్ధమగు ప్రేమపాశముచేబద్ధులై, కుటుంబ
ధర్మములను మతధర్మములను పరస్పర సహకారులుగావుండి చేయ
వలయును.

(d) బ్రాహ్మధర్మోపదేశముల ప్రకారము లౌకికధర్మములు సలుప
వలయును,

ఓమ్.

బ్రహ్మచీ జము

బ్రహ్మవా ఏకమిదమగ్ర ఆసీన్నాన్యత్ కిञ్చ నాసీత్త
దిదం సర్వమన్యజత్ ॥

తదేవ నిత్యం జ్ఞాన మనన్తం శివం స్వతత్త్వం నిర
చయవమేక మేవాద్వితీయమ్ ॥

సర్వవ్యాపి సర్వనియన్తృ సర్వాశ్రయ సర్వవిత్
సర్వశక్తిమత్ ధ్రువం పూర్ణమప్రతిమమ్ ॥

ఏకస్య తస్యైవోపాసనయా పారత్రిక మ్మోహికञ్చ
శుభంభవతి ॥

తస్మిన్ప్రీతిస్తస్య ప్రియకార్య సాధనంచ తతుపాస
నమేవ ॥

బ్రహ్మమొక్కటే యాదియందుండెనుగాని వేతమి
యులేదు. అదియే యాయన్నిటిని సృజించుచెను ॥

అది నిత్యము. జ్ఞానస్వరూపము, అంతములేనిది, మంగళస్వరూపము, స్వతంత్రము (గలది) అనయవము లేనిది, రెండుగాక యొక్కపైనది॥

సర్వవ్యాపి, సర్వనియంత్ర, అన్నిటికాశ్రయమైనది, సర్వజ్ఞతయు, సర్వశక్తియు గలది, ధృవమైనది, పూర్ణము, సమానములేనిది॥

దాని నొకటిను పాపించుటచేతనే ఐహికాముష్మిక శుభములుకలుగుచున్నవి॥

దాని యెడల ప్రీతియు దానికి ప్రియమైన కార్యము ముల సాధించుటయు దాని ప్రార్థించుటయే యగును॥

ప్రాతః స్మర్తవ్యమ్

ప్రాతఃకాలమున స్మరింపఁదగినది.

శ్లో॥ లోకేశచైతన్య మయాధిదేవ మాజ్ఞల్య విష్ణోశ్చవాదాజ్ఞయైవ
హితాయలోకస్య తవప్రియార్థం సంసార యాత్రా మనువర్త
యిష్యే॥

తా॥ ఓ పర మేశ్వరుడా ! నీయాజ్ఞచేతనే నేను ఈలాక హితము కొఱకు, నీ ఇష్టముకొఱకు, ఈజనన మరణ రూపమైన భూమును సంసారమును అనుపరించుచున్నాను.

సర్వదాస్తుతింపదగినది

ద్వీపద॥ పురుషోత్తమా ! మహాపురుషుండవైన
కారుణ్యునునిన్నె కనియలవడియు ;
సృష్టిలోపలివాని నేవించునట్టి
కష్టంపునుతినాకు కలుకగుండగు
సత్యమామార్గంబు చనునట్లుగాను
నిత్యంబు నామది నెగడింపుమయ్య ;
సంకేతమైనట్టి సకలకర్మముల
సంకులంబులవిడిచి సకలంబునకును
ఏక నాయకుండవై యెసగెడునిన్నె
ఒక్కనిశరణము నొందితిమయ్య ;
దాసుల పాపంబు తగులంగనీక
భానుర కృపతోడ పాలింపుమయ్య.

ఓం నమోస్తుతే.

ఉదయవందనము

పంచేంద్రియంబులు పనులను విడువ
మించెడు కరణముల్ మెరయకయణగ

నిద్దురపోయెడు నిశిలోన నేను
 నెద్దయా కరుణతో వేదయానమ్ను
 అపదయంటక యరసినదేవ !

వ్యాపారములచేత వాడినవాక్కు
 చర్మంబుమొదలగు సకలేంద్రియములు
 నిర్మించి సుఖియింప నిద్రనుమాని
 మా నెల్లకీడేది నులగంగనీక
 కాపాడి ప్రొద్దున కందకపడక
 యుండ నేలేవగా నొనరించినట్టి
 నుండితకరుణార్థి మనసారనాదు
 దేహంబు పులకింప దేశరవారి
 నుహిమంపు ట్టడుగుల మస్తకంబొప్ప
 దాలించిచేరితి వందనంబిదిగో

హా శు, ననుగ్న కృపపాలింపుచుయ్య.

ఓం శర్వత్

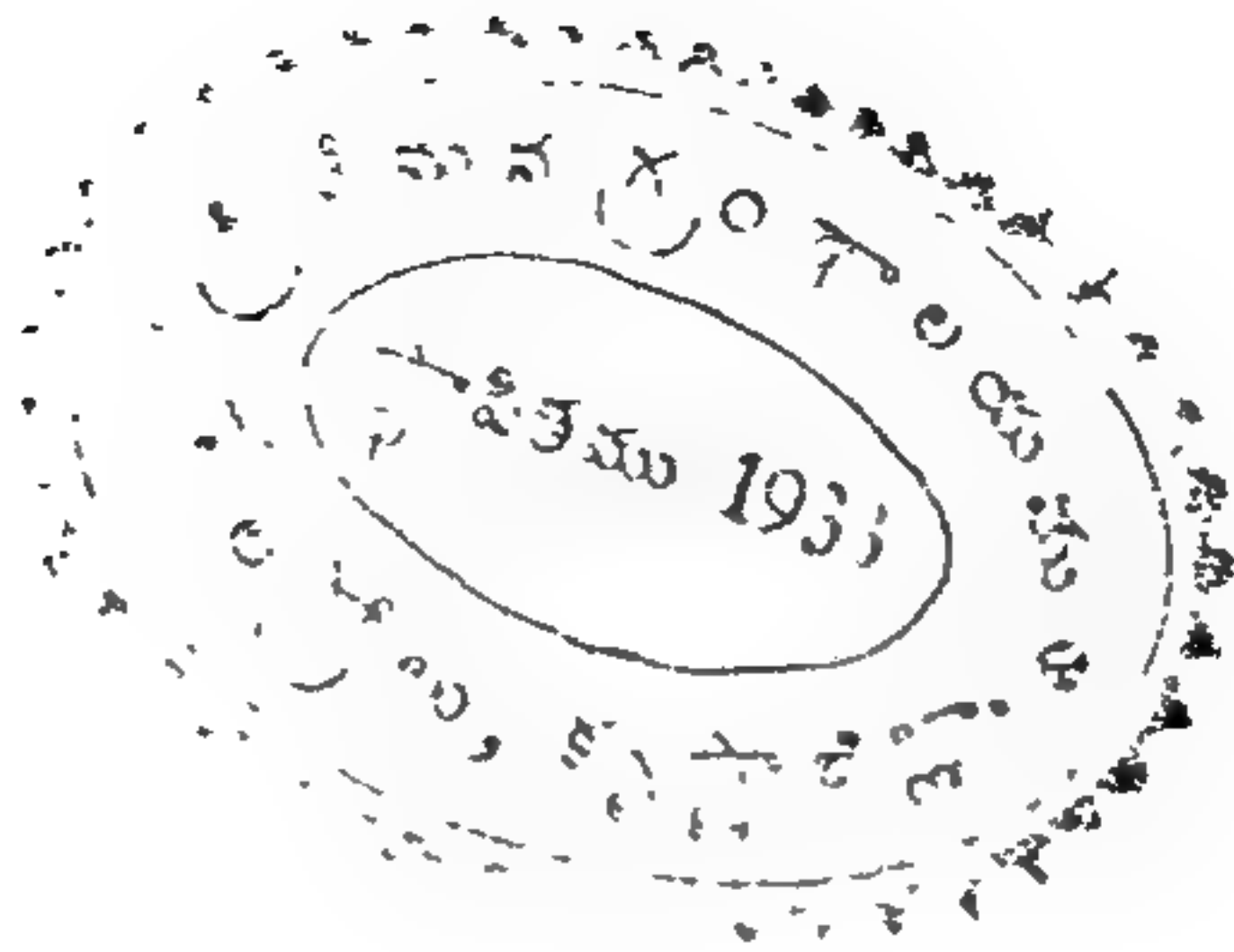
సాయంకాల వందనము

కారుమేఘంబులు కడఁగి వర్షించు
 తీరునదానుడొ దీనునివైని
 కరుణాప్రవాహంబు కలయంగబరపు
 బరమదైవమ యీశ బ్రహ్మంబ నేను

జీవించువాళ్లలో చెల్లగనొకడు
 దివసంబు సంధ్యయై తిరుగంగరాత్రి
 సనుకూరె నానందసమయంబు కొలువ
 తమపాదపద్మముల్ దాసుఁడు నేడు
 చెందినసౌఖ్యముల్ చేసినయట్టి
 పొందికకార్యముల్ పాలుపొప్పతమదు
 కారుణ్యమునగాదె కలిగెను దీని
 సార్వకాలంబును సరియైనభక్తి
 కొనియాడ దయచేసికొనురప్పచెనటి
 పనులను నావాని పరగమన్నించి
 నిర్మలచిత్తత నిన్నె వేనమ్మి
 యూరటజెందంగ నొసఁగుముళయ్య;
 ఈనిద్రనేలేవ నిలనుంటి నేని
 నానూత్న కార్యముల్ నయమొప్పనీకు
 నప్పనమొనరింతు నటుగాక ఇదియె
 లేప్పుననాయంత్య దినమయ్య నేని
 చెడనియావదలో చిరుతకొకింత
 యెడమిచ్చి కావుమీ యెటులైనదాసు.

ఓంతత్సత్.

ప్రాప్త గీతములు

బ్రాహ్మగీతములు; ఉద్బోధనము, స్తోత్రము, వందనము, ధ్యానము, అనుతాపము, ప్రార్థన, తత్వోపదేశము, ధర్మోపదేశము, పాదువు, మంగళము అను పదిభాగములుగానున్నది. ఉద్బోధనమునకు విషయము బ్రహ్మోపాసనను అరంభించుటకు పురికొల్పుట. స్తోత్రమునకు విషయము భగవంతుని అపరిమిత జ్ఞాన శక్తులను, అతని సృష్టియందలి విచిత్రములను బయలుపఱచి పొగుడుట. వందనము అతని యపారకరుణను అతని సృష్టిలోని సదుద్దేశముల మూలముగా వివరించి కృతజ్ఞతను తెలుపుట. ధ్యానము దేవుని ఆత్మయందు దర్శింపయత్నించుట. అనుతాపము మనపాపములను తలచి దుఃఖించుట. ప్రార్థన అట్టిపాపములనుండి నివర్తియైన పరిశుద్ధమైన హృదయమును పొందుటకు జ్ఞానబలమును, ధర్మబలమును, ప్రసాదింపుమని దేవుని వేడుట. తత్వోపదేశము అభిప్రాయవిషయమైనది. ధర్మోపదేశము అనుష్ఠానవిషయికము. మంగళము వేదములలోని శాంతిపాఠముల నుండి అభిప్రాయములు కలవి. పాదువు ఈలోమ్మిది భాగములలో నణగనివి. ఇందు ఉద్బోధనము, ధ్యానము, వీటికిలక్ష్యము సామాజిక ఉపాసనయందు కూడియుండుజనులు ఏకాంత ఉపాసనలో వారివారి హృదయము, స్తోత్రము, వందనము, అనుతాపము, ప్రార్థన వీనికి ఏకాంత ఉపాసనయందును, సామాజిక ఉపాసనయందును, లక్ష్యము దేవుడు.

25

ప్రజాశాసనసభ
ఆంధ్రప్రదేశ్

ఓమ్

ప్రహ్లాదేశ్వరము

ప్రహ్లాదేశ్వరములు

ఉద్భవనము

పౌరాణిక గ్రామము - ఆదిత్యముచావు.

పల్లవి

1. ప్రహ్లాదము నెప్పుడు భక్తిని గొలిచిన బాపపుంజములు పాఠవే

అనుపల్లవి

ప్రహ్లాదము గోష్ఠిని బాహ్యక యుండిన బహుశుభములుచేకూడవే

చరణములు

కల్లులుపలుకుట నదిలో గోష్ఠి కాసు క్రోధాదులఁ దెగఁగోసి
యుల్లమునెంతయుఁ బదిలముచేసి యూహాపోహలఁగవిడఁదీసి
గుప్తులనేస్తము చేయుటమాని దూషింపని గుణముండగబూని
కష్ట కాలమున నెమ్మదిపూని కలిమి లేములను సమముగనాని
చిలుసుఖము నెల్లనువిడనాడ పరసుఖములదియ సేయఁగ వేడి
పరిశుద్ధాస్తిక వ్రతమునుగూడి పగవ.పితను నదిలోఁగొనియాడి.

ఉద్భోధనము

తోడిరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

2.

సేవింపరా రే మాస్వామిని సేవింపరా రే

అనుపల్లవి

భావాతీత పరబ్రహ్మ స్వరూపుని

చరణములు

1. భూవిభవములను	బూని మోహము మీఱ
కావించు బహుదుష్ట	కర్మతతులు దీఱ
పావనులయి మోక్ష	పదవియనుజేకూఱ
పొసఁగ చరితుని	భక్తితోనింపూఱ.
2. ఆమహా నుహిముని	యాశ్రయమునుబూని
కౌమాది బాధల	ఖండించి మృతిరేని
ఆముష్మికానంద	మందు కొందురుగాని
తానుసములు మాని	తఱలివేగమె వాని
3. అపరాధ కోటుల	నాచరించెడు వాని
నెపముల నెన్నక	నిత్యకుభము లీని
కృపతోడఁ బోషించు	కూరిమి తండ్రుని
అపరిమిత ప్రీతి	నెపుడు చిత్తమందూని

ఉద్బోధనము

ఆనంద భైరవి రాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి

3.

ఆనంద మానంద మవ్యయుని భజన.

అనుపల్లవి

ఆనంద స్వరూపుని నాత్మదలచుటే భువిని.

చరణములు

1. నిత్యనిర్మల విభుని	నిఖిల లోకేశుని
సత్య స్వరూపుని	సంస్తుతించుటే భువిని.
2. ఎవ్వఁడీ భూతముల	యేలికై యున్నవాఁడు
ఇవ్వసుధవాని	నీశ్వరుండని పొగడ.
3. ఎవనిలో భూతి జాల	మెల్ల నణఁగి యున్నదో
అవనివాని నుతించి	యతిభక్తనుతిఁదలఁప.
4. సర్వ భూతేశ్వరుని	సదా సత్య వ్రతుని
గర్వి శిక్షా పరుని	గడుభక్తినుదిఁగొలువ.

ఉద్బోధనము

శహానరాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి

4.

ఎవ్వఁడీ సూర్యుల నేమఱక నడపు
నవని వాని భజింతమా మదిదలంతమా.

అనుపల్లవి

సవినయముగ వాని సద్భక్తిగొలిచిన
సామాజ్యముల నిచ్చుఁగా ఇల హెచ్చుగా

చరణములు

1. సర్వాత్మకుఁ డతఁడు సర్వేశుఁడతఁడు సర్వమందుండువాఁడు
ఉర్విజనుల కెల్ల నుద్ధారకుం డతఁడె యూర్ధ్వలోకముల కతఁడె
సర్వము తనదైవరఁగు సచ్చిదానందుని
సదా చేరి కొలుతమా మదిదలంతమా.
2. ఈచరాచరముల నెల్ల సృజించు నతఁడు లోకాతీతుఁడు
భూచక్రము మొదలౌ భువనములందెల్ల బూర్ణుడైయుండువాఁడు
అచలేంద్రియములచే నధికుఁడొనట్టి వాని
ననుదినముంభజింతమా మది బ్రార్థింతమా.
3. ఎవనికిలోబడు నీ మహాసముద్రము నెవని హంకృతికివెఱుచు
నెవనిచేసగ్ని వెలుఁగు నెవనిచే గాలివీచు నెసఁడు వానకురియఁజేయు
ప్రవిమలుఁడగునట్టి బ్రహ్మస్వరూపుని
భక్తిఁజేరి కొలుతమా మది దలంతమా.

ఉద్బోధనము

ద్విజావంతి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

5. పాడరే పరమేశు స్తుతినిలఁబరమ సంతోష
మునను అనుదినమును

అనుపల్లవి

వీడరే భువిలోను విషయాదులనెల్ల కూడరేమీరిలఁ గోరిక వేడరే

చరణములు

1. నేదం యదిద ముపాసతే యననేమియో కనరే
సాదరముగఁగాచు సర్వేశుఁడుండఁగ
వ్యర్థ కర్మముల వెఱిల నొందఁగ నేల
2. ఎవ్వడీ భూతంబుల సృజించి యెందునలరి యుండునో
ఎవ్వనిలో సూర్యాదులెల్ల లయింతురో
ఆవని వానిమీర లతిధక్తిఁ గొలువరే
3. ప్రాణమునకుఁ బ్రాణమవు వానిఁ బరుని సత్య వ్రతుని
వీణా మృదంగాది వివిధ వాద్యములచే
విభుని నామముల వేడుక నుడువరే.

ఉద్భోధనము

వ్యాసాగ్ రాగము - ఆదితాళము.

6. భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ భజపరబ్రహ్మ సర్వగతం॥
1. సంప్రాప్తేసన్నిహితేకాలే రక్షతిరక్షతి నూనమిదం॥
 2. ఆకామోహం సర్వంత్యక్తా భజబహువర్షం పరమేశంత్యం.
 3. సక్తాఃకామిత బ్రహ్మనందం దాస్యతితుభ్యంనూనమిదం.
 4. పురుషాధీనంకించి స్వాస్తి బ్రహ్మాధీనం సర్వమిదం.
 5. శక్తిఃకారణ పురుష స్వాస్తి జగతివిచింతయ తత్త్వమిదం.

ఉద్భోధనము

జంగుూటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

7. అందలుఁగూడి యా నందుని భువిలో
అందముగాఁ గొని యాడుద మెదలో

• అనుపల్లవి

సందియముల నిక డెందంబుల లేక
ఎందునఁజూచిన పొందియుండువిభు.

చరణములు

1. దుగభిమానముల నటువైచెదమా దుశ్చింతలపట్టును వదలుదమా
సరగున శరణుని సామిననెదమా సారిసారివానినె దలచెదమా.
2. లోకమందు స్నేహముగాదా వీక వైరములు కల్లుటలేదా
ఏక నాధుడై ఏమఱకను బలులోకములకుఁ బెనుసాగువానిని
3. దుష్ట చర్యలను దొలఁగఁగఁబెట్టి కష్టచిత్తముల కడలకుఁదట్టి
నిష్ఠతోడ నిక నీశ్వరుఁడిట్టి సృష్టికర్తయని మదిలోఁబెట్టి
4. బ్రాహ్మసమాజముఁ బ్రోచెడువానిఁ బ్రభుని నిత్యునిభక్తితోఁబూని
స్నేహితుడును సామియునా వాని సతముసన్నుతిఁతమిఁక పీని.

ఉద్భోధనము

కేదారిగౌళరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

8.

నమ్మి జగన్నాథుఁగొల్వరె

అనుపల్లవి

ఓ జనులారా !

చరణములు

1. నమ్మిన సేమమ్ముగలదో నమ్మకయున్ననుగలదో నెమ్మనమున
నిరూపించి యిమ్ముహినెల్లెడహితముఁగాంచి॥
2. ఇమ్మిహిశోధింపఁగనొకసామ్ము దొరకు నందునొకఁడు నమ్మ
వలదు లేదటంచునరుఁడొకఁడనూ॥
3. ఈమాటలలో మొదటిది నమ్మినడచుఁజ్ఞో నొక పక్షమ్మునలాభ
మ్ముగలదు గాంచిచూచినన్॥
4. నమ్మనినమ్మక చనలేక మ్మైనను గలదె హితము నెమ్మి మీఱు
నటు గావున సమ్మలించిపరమార్థము॥

స్తోత్రము

హుసేనిరాగము - రూపకతాళము

పల్లవి

9. సర్వలోక జీవరక్షకా ! ఓ ఓ పగమ !

సాధుజన గణైక పక్షకా !

అనుపల్లవి

శిర్విశ్రమము లోగ్వజాలము ఓరి కృపాకర ! చేర్చి మమ్మెలుము

చరణములు

1. సత్యకామ ! సత్యవర్ధనా ఓ ఓ విశుద్ధ !

సకల సద్గుణ ప్రవర్తనా !

నిత్యానంద ! మోక్షదాయక !

నిఖిల భక్తప్రమోద సంధాయక !

2. చాల నొచ్చి వచ్చినారము ఓ ఓ కృపాశు !

జాలమైన తాళనేగము ;

పాల ముంచివ నీట ముంచివ

భారము నీదే దయారస వారిధి !

స్తోత్రము

3. నిన్ను నమ్మి యున్న వారము ఓ ఓ * ముకుంద !

నివారింపుము మాదు నేరము ;

సన్నత ప్రభావ ! నీవ

సడ్డఁ జేసిన నేది త్రోవ.

4. పుత్రవాత్సల్యకుఁడు కావకో ఓ రోరి తండ్రి

బుద్ధి తెలిపి కావ రావకో ;

చిత్రమును పవిత్రమునగు

చేతల నొందను ఖ్యాతి వహించిన.

* ము = ముక్తి, కు = విహిక సౌఖ్యము, ద = ఇచ్చువాఁడు.

అనగా విహికాముష్మిక సుఖంబు నిచ్చు పరబ్రహ్మాంబుని యర్థము.

సోతము

సావేరిరాగము - చాపుతాళము

పల్లవి

10. ఎంతటి కారుణ్యుడే పరమాత్ముడెంతటి కారుణ్యుడే

అనుపల్లవి

సంతతము పుత్రవాత్సల్యతను మఱువక
సంతసేతిని బ్రోచునే మనసా !

చరణములు

1. ఎందునుగలవాడే	యెల్లజలిమికాడే
డేందంబునకైన	నందనివాడే
పొందినవారలకా	నందమిచ్చు సత్తముడే
వందనములజేకొ	నందగునుత్తముడే.
2. అరయఁగ చిదచిన్	మందిరమునఁ గలవాడే
వర భక్తజన మనో	హరుడై వెలయువాడే
కరమను రక్తిని	గాచు తండ్రయశావాడే
తిరముగ నిమ్మినఁ	దిరుగ రానివ్వడే.
3. పరమ పురుషుడే	వర సత్య భాషుడే
శరణా గతిపోషుడే	చల్లనివాడే
సురుచిర కరుణాది	శుభగుణ బాలుడే
నిరుపమ మహానీయ	నిర్మల రూపుడే.

స్తోత్రము

కమానురాగము - ఆదితాళము

పల్లవి

11. నీవే గతియని నమ్మితిమి నుది నిఖిల కలుష హర !

అనుపల్లవి

ఈ వసుధను నినునెప్పుడు కొలిచిన
కావరాగదవే గరుణా సాగత !

చరణములు

1. సర్వ సృష్టిమయ సర్వాత్మక మహేశా ! ఈశా !
సర్వ భూతసమ సచ్చిదానందా !
సర్వసుఖప్రద ! సర్వాంతక ! పర !
శాశ్వతాఘపరిశమన ! సతతమును.
2. కన్ను కాలు మొదలగు నవయవముల కీశా ! మహేశా !
కన్ను కాలు గానుండు మహేశా !
ఎన్నరానినీ యున్నత గుణములు
సన్నతించుటకు సాధ్యమవునె యిల.
3. ఇన చంద్రాదుల నిలమాకిచ్చిన ఈశా ! మహేశా !
అనయము మముఁగాచెడి సర్వేశా !
తనయులమగు మము దయతోఁ బ్రోవుము
దాస పోషకా ! దయారస జలధి !

స్తోత్రము

12.

కందార్థము - మోహనరాగము

సదయుడగు నినుభువిలో నెదడలచినవారి కెల్ల నెంతయు సుఖముల్ పదిలముగ నిత్తుగావున । సదసద్వివేకనిన్నె సంస్తుతించెదము । గతినీవని మదినిదలచెదము - 'సదమలరూప సచ్చిదానంద నిను-వదలక గొలిచెదము వాత్సల్యముతోడ - సంస్తుతించెదము.

13.

కందార్థము - శంకరాభరణరాగము

ఎవనికి జగములు వడకును । నెవనికిఁ దపమందుగాయు నేనికి వేరచుకా - భువినిట్టి వానిమదిలో । సవినయముగ భక్తిఁగొలిచి సంస్తుతించెదమా - సశ్చరితలఁగొట్టివైచెదమా - ప్రవిమలుడగునట్టిబ్రహ్మస్వరూపుని - నవనిఁగొలిచినంగలుగు నలవడని సుఖము - సంస్తుతించెదమా.

14.

కందార్థము - శంకరాభరణరాగము

పటుతర బలుడఁగు నీవిల । నెటఁజూచిన నచటఁగోచు టెఱుంగక మనుజుల్ । దిటవుగ * గాశికిఁబోదురు । కటకటయెఱుంగమిని గాదె కారుణ్యనిధి । మమురక్షించు కరుణాంభోధి । ఇటనట నెడలేనిచలుల సత్త్వముతోనె । ప్పటికి వెలసియుండువటయిల నన్నిట । అటుల మెఱుపెడు నిన్నెదిక్కని దిటవుగను నమ్మిననుజాలును । అట మటమ్మని భయములేదిక కుటిలమతులిది దెలియఁబోరిల । కారుణ్యనిధి । మమురక్షించు కరుణాంభోధి॥

* వ్యాపకోయది భవేత్పరమాత్మా, మామకమ్ నగరమేవహి కాశీఅను ఆదిశంకరుల శ్లోకార్థమును ప్రతిపాదించుచున్నది.

స్తోత్రము

తోడిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

15. ఏమందుఁజూయ్యా ఓమహాత్మనిన్నె

అనుపల్లవి

నామరూప పరిణామమునీయెడ లేమిఁజేసి నీనామముగనలేమే

చరణములు

1. సామివైననిను జడరూపుడవని లేమననియు ననలేమునదా।
కామమోహములు నామొదలగునవి లేమినయడవన లేముగదా॥
2. ఎందునునీవట నేదియుఁగావట కామితార్థములు గలుగు ఘనుఁ
డవట।
3. నీమహిమముగన సామర్థ్యము మాకేమియు లేదని యెఱుఁగ లేక
నుతిని॥

ఖమాజురాగము - రూపకతాళము

పల్లవి

16. చింత సేయ నేనెంతవాడఁనే !

అంతమందు నరయరాని వింతవింత లైనపనులు

నెంతేసి యెసఁగఁజేసి యంతట వర్తిల్లునిన్ను !

స్తోత్రము

చరణములు

1. పంపగించి తిరిగిన నొకడంతయుఁ గనలేమిచేఁ ననంత
యనెడు పేరుధరణినీకమఁచె గాదె !
2. అంతరిక్షమందుఁ జూడనింతకన్న నెక్కుడైన వెంతలేసి
చుక్కలున్న వెంచిచూడఁగా !
3. అంతకువఱి యంతలుగల వంశయుని నుమంతులైన బం
తులకులె బడగించు ననంతమైన నీదుమహిమ.

శుద్ధసావేరిరాగము- ఆదితాళము

పల్లవి

17. విన్నవించుటకు విదితముగాకయున్నదొక్కటి నాకున్నదే!

అనుపల్లవి

ఎన్నరాని మహిమొన్నతిగల నీవన్నియు
నింతకుమున్నెఁగుదువఁట

చరణములు

1. కన్నులు మొదలగు కరణంబులు మాకెన్నియున్నవవి యిచ్చితినీవే
చెన్నుగ నెపుడును కెడకుండఁగనవి తిన్నదనంబునందేరఁగనీ.
2. వేమున్న మున్నయామన్నను మిన్నను మిన్నదనంబున వెలయం
జేసితఁట, అన్నిటనీవై యున్నవాడవఁట కన్నతండ్రినను కరుణఁ
జూడుచుని.

స్తోత్రము

దేశీయదర్శార్థరంగము - ఆదితాళము

పల్లవి

18. • గతియని తలచితే కల్లునే భయము.

అనుపల్లవి

పతులకుఁబతి యీశ్వరకు జీవిదేవతలకు పరమ దైవతమైనతఁడె!

చరణములు

1. అతనికిఁబతి యీక్షీతి సతిశయుఁడును బ్రతియును చిత్తయును వెదకినలేరు !
2. శ్రతులనీతని శక్తిమతి కృతిబలము లద్భుతములు సహజముల తులితములైతగు !
3. సతఁడతనుండడు యుండకరణుండత డింద్రియపతి జగతికినధి పతి కారణమని శ్రుతుఁడగునతని న్ను తియించుటయే హితము మనకతఁడు.

స్తోత్రము

కామానరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

19.

ఎంతవాడెవయ్యా నీవెంతవాడెవయ్యా.

అనుపల్లవి

వింతయైన నీమాయ జంతరంబులో నన్ను బంతివలె దగిలించి
యెంతో గంతులు వేయింతువయ్యా.

చరణములు

1. భూగోళముననున్న భూతంబులు భూధరై కభాగవందు చీను
లనంగ బరగియున్నవి !
2. ఈ గోళమొక చీనుగా గణింపఁదగిన తారాగణముల గ్రహ
ముల నొక వేళమున రచించినావు.

భైరవిరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

20.

జయదయానిధే హేదేవ !

అనుపల్లవి

స్వయమిదం జగదఖిలంనియమయన్ నిజబలేన !

చరణములు

త్వయిభక్తిం ధారయతో నయసి నానాశుభానిధియః ప్రభో
దయసినః !

స్వయంజ్యోతి రయిత్వమసి !

సోతము

జంగుూటి రాగము-చాపుతాళము.

పల్లవి

21. సత్యంజ్ఞానమనతం బ్రహ్మ ఆనందామృతరూప ివం॥

అనుపల్లవి

నిత్యంశుద్ధమపాప నిరామయనిరతం నిన్నునుతించెద॥

చరణములు

1. అచ్చుతపూర్ణద్వైత జగన్మయ తేనోమయభరితా ।
సచ్చిత్సుఖమయశాంత నిరతిశయ కరుణామయచరితా॥
2. పావనసుగుణ గణాన్వితనిర్గుణ దేవనిరావరణ ।
భావనిరంగ పరాత్పరజీవాధార దయాభరణా॥
3. నిరుపమ పరమేశ్వర పరమాత్మపరోక్ష పరబ్రహ్మ ।
పరమానంద కృపామృతముతో అనవరతం పాలించుచుయ్యా॥

పంతువరాళిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

22. భజరే పరమేశం ! సతతం ! భజరే పరమేశం॥

అనుపల్లవి

సుజనాధారం । అజవిస్తారం ।

సుజనోద్ధారం ॥ నిజగంభీరం॥

స్తోత్రము

చరణములు

1. సుగుణవికాశం అఘగుణసంశం ।
జగసువిలాసం ! మిగదయకోశం ।
2. కారణరూపం ! సారసుదీపం ।
ధీగకలాపం ! భూరిప్రతాపం॥
3. మరణవిదూరం ! పరమవిచారం ।
నిరుపమసారం ! జరితమపారం॥
4. సురుచిరగమ్యం ! పరతరథర్థం ।
గురుతరమర్థం ! వరపరప్రాహ్మ్యం॥

కేవలగౌరవరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

23. ఏకమేవా ద్వితీయం ! నిరామయం ! శ్రీకరామృత నిలయం.

అనుపల్లవి

భీకరమితహార ! లోకాశ్చరేశ్వర

చరణములు

1. నిరుపమనిశ్చల । పరతరనిష్ఠల ।
నిరతిశయవిలాస । నిరఘజగత్పాల॥

స్తోత్రము

2. నిరుపధినిర్లయ । పురుషోత్తమవ్యయ ।
నిరుపాధినిర్మయ । పరమజగన్మయ॥
3. ధరయఖిలాదిప్రాణ । పరిపరిపోషణ ।
చరవిశ్వనిర్మాణ । పరబ్రహ్మకౌరణ॥

దేశికాపి రాగము - ఆదితాళం.

పల్లవి

24.

కరుణాప్రసార ! కారుణధీరా॥

అనుపల్లవి

మరణవిదూర పరమవిచార.

చరణములు

1. పావనశీల దేవవిశాల ।
భావవిలోల జీవనుపాల॥
2. తాపసహృదయ పాపాఘవిలయ ।
రూపరహితమయ తాపహరవిజయ॥

వందనము

విరాళిరాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

25. వందనము లివిగో సజ్జన వంద్యా! వందనము.

అనుపల్లవి

సందిత సజ్జన మనోనాథ! మమ్మేలు నీకు.

చరణములు

1. దేవాది దేవునకు దివ్యాను భావునకు
స్థావర జంగమాది సంస్థాపకునకును
భావాతీతునకు భక్తాళి సేవ్యునకు
వావిరి యెన్నఁగరాని వందనము లాచరింతుము.
2. దిక్కుమమ్ముఁబ్రోవ నీవొక్కరుఁడ వంచును
మక్కువ నెదని న్ముమ్మాటికిఁ దలఁపఁగ
నక్కఱయింతైన లేక యాపదలఁ బాపకను
అక్కటా! యుపేక్షింప నగునే కరుణాంబుధి.
3. కామిత ప్రదుండవని కానక మేనున్యగతిని
నేమమున నిన్వేడఁగ నీకు దయరాదాయెను
మామనోంబు జాతముల మడిచి కట్టివైచి నీకు
వేషులు విత్యమువందన విధులఁగావింతు మెట్లు.

వందనము

తోడిరాగము- చాపుతాళము.

పల్లవి

26. వందేహం పరబ్రహ్మ! సదా వందేహం పరబ్రహ్మ!

అనుపల్లవి

నంద కంద మద్వంద మాక్రందం.

చరణములు

1. సగుణ నిర్గుణ వికాసం	సర్వేశం.
సచ్చిదానంద రూపం	అరూపం.
2. జనన మరణ రహితం	సుచరితం.
నర్వశక్తి రంజనం	నిరంజనం.
3. భవ భయ వార మచ్యుతం	శాశ్వతం.
పారితోఖిల జీవం	ప్రభావం.
4. విబుధ జనాను మోదం	నిర్మాదం.
వివిధ వేద మోద్యం	అనాద్యం.
5. శ్రీత హృత్తాప హరణం	వితరణం.
చిస్సుఖాది దాయకం	నాయకం.
6. శిష్టమనో మార్గణం	సుదర్శనం.
సృష్టిత సచరాచరం	పరాత్పరం.

వందనము

చైరవిరాగము - ఆదితాళము

పల్లవి

27. చరాచరాత్మక జగదీశంత్యా పరాత్పరం త్వాంప్రణమామి.

అనుపల్లవి

పరాణపూరుష మిదమానందం । వితరాసుకృపా జలధేత్వం.

చరణములు

1. యదాస్మిరామి త్వాంశో కేశం తదామనోమేసర్వత్ర ।
భ్రమత్యహో తన్నే శేబంధుం ।
సమర్థమా దేహిత్వంమాం॥
2. భ్రమణాన్మనసో నిష్టాసామే । నశ్యతితస్మాత్ భువనేవ ।
యథాదృఢం స్యాత్త్వత్పదాజ్ఞే ।
తథాతనుత్వం హృదయంమే॥
3. కరుణాజలధే । సర్వంమామకం దురితందూరీ
కురుభగవత్ । సదాభవత్పదకమలాసక్తం ।
ముదావిధాయత్వంసాహి॥

వందనము

4. అనాదినిధన స్త్వం సర్వజ్ఞో ప్యనాథమేనవం
నావైషి । ఆజ్ఞసమేవత్వమ్మేకగణం ।
తదీశమాం మాపరిభూ స్త్వం॥
5. అపాదహస్తో స్యమేయకర్మా స్యచక్షు రభిలద్రష్టాత్వం
అకర్ణజిహ్వో ప్యభిలృతోతా ।
వచోవిదామసి పర్యశ్చ॥
6. అపరిశ్లేయో । ప్యభిలాజ్ఞాతా మనోవచోప్యాయపిదేవ
అవర్ణనీయ స్వరూపతస్మా ।
న్న మోనమస్తై సర్వాత్మకా॥

వందనము

ఆనందభైరవి రాగము - అటతాళము.

పల్లవి

28. సత్యస్వరూపాయనమః నిజ నిత్యానంద లోకేశ్వరనమః
సత్యస్వరూపాయనమః।

అనుపల్లవి

ప్రణవఘోషితగుణనమః । విశ్వఅణుమహాత్రాణ్ణవిశ్వేశ్వరనమః॥
గుణనిర్గుణాత్మాయనమః । గణభువనాదివందితపదనమః।

చరణములు

1. జగదాదిదేవాయనమః ! సర్వ । జగత్పరిపూర్ణపరా
నందనమః॥
భగవన్నిరాకౌర నమః ! బహు । నిగమవిలాసవిభూ
తయేనమః॥
2. ఈశ మహేశాయనమః ! జగ । దీశపితా మహాపర
మేష్ఠినమః॥
క్షేత్రవిదూరాయనమః ! భవ । నాశ పరేశ పరబ్రహ్మ
నమః॥

వందనము

జంగుూటి రాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

29. వందనంసదా నందదేవతా ఆనంద దేవతా ।
బంధదూరభగ్గ సర్వలోకవందితా॥

అనుపల్లవి

సగుణనిర్గుణాకార సకలజగమయం ।
నిగమఘోషనిఖిల భూతనయనిరానయం॥

చరణములు

1. విశ్వనాథవిశ్వభరిత విశ్వభువన వినచితం ।
విశ్వరక్షవిశ్వసాక్షి విశ్వనమితశాశ్వతం॥
2. సర్వధర్మభూషణ ప్రమాణప్రాణపోషణ ।
సర్వలోకమాత పితా పరబ్రహ్మకారణా॥

వందనము

హిందూస్థానికాఫి రాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

30. అనందామృత నమః । బ్రహ్మానందామృత నమః॥

అనుపల్లవి

మానసమందిర ధ్యానాభిముఖసంధానమహానాథవత్పదనమః॥

చరణములు

1. భిర్గనిరామయనమః ! ముని । వర్గాధిపసూననమః ।
స్వర్గాలయనిరవయ వతిశయసుఖ !
దుర్గసుబోధయనమః॥
2. సారనిరాంతకనమః ! దుష్టోరదోషహరనమః ।
పారమార్థ విశ్వాభేరామశివ ।
ఘోరిలోక సత్వంభరనమః॥
3. జీవనిరంజననమః ! సద్భావసదాశ్రయనమః ।
జీవజగన్మయా సంపదదయామయ ।
పావసంహరబ్రహ్మత్కనమః॥

ధ్యానము

ధ్యానము.

హిందూస్థాని కాఫీ రాగము - అటతాళము చాపు.

పల్లవి

31.

మానస * రాముని ధ్యానించి మనుడీ

అనుపల్లవి

మది నెప్పడు నెమ్మది జేకొనుడీ

చరణములు

1. చింతల మాని స్థిరమతిఁబూని
సంతతమును వాని చరిత నుఁకొనుడీ.
2. పాపము చనఁగా భక్తి మేకొనఁగా
పరిమ దయాశునిప్రాపుఁ జేకొనుడీ.
3. వానిఁ బొందకయున్న వసుధలో నెన్న
రానివాధలను మీఱఁగలేము వినుడీ.
4. నిరవధికప్రేమా నిధియనినమ్మి
శరణముఁగొని నిత్యసౌఖ్యముఁ గనుడీ.
5. * నారాయణ ! జగన్నాథ ! మహేశా !
కారుణ్యమయ ! మమ్ముఁగావుమి యనుడీ.

* రాముఁడు—ఆత్మలకు ఆనందము ఇచ్చువాఁడు.

* నారాయణుఁడు—సర్వభూతనివాసియై యుండువాఁడు.

ధ్యానము

హిందోళి రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

32. నిత్యానందమయా నిన్నేదలతు !

అనుపల్లవి

సత్యానంద భానాకల్ప । సత్యకామ యోసత్యసంకల్ప॥

చరణములు

1. అత్య తాత్పర్యామిత వికల్ప సత్యలోకకల్పనశిల్ప !
భృత్యఘాత వరుణేంద్రసమీరా !
దిత్యఘృత్యముఖ దేవ యనల్ప॥
2. శ్రుత్యంతశ్రుత నూత్నాకారా ! జగత్యంతర్గతసకలాధారా!
యత్యంతరంగ నిత్యని కేతన గత్యంతరములులేవు గావుమిక॥

భైరవి రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

33. బ్రహ్మకృపాహి కేవలం । ధర్మవిచారణం.

అనుపల్లవి

బ్రహ్మాండ కోటిసకల । సాపనివారణం॥

ధ్యానము

చరణములు

1. ధ్యానాభి సుముఖసం ధానానుభవనిజ ।
జ్ఞానస్వరూప హృదయ భానుతేజోమయ॥
2. ధీరాభిధానపరమ సారసనిరుపమ ।
భూరివిరోధసము దారశుభోదయ॥
3. జీవాదిజగమియ దేశపరబ్రహ్మ ।
భావప్రసన్నదర్శన పావనమయఘన॥

34.

ధ్యానిరాగము - అటతాళము.

1. ఆదిమధ్యాంతము లొందనివాఁడు మ । హాత్ముఁ డే కేశ్వ
రుఁడు, మనస ! వాదభేదము లుడిగి వానిస్మరణఁజేసి ।
మోదము నొందుమిఁక॥
2. ప్రీతిఁదను నమ్మినవానికి మోక్షప్ర । దాతయే కేశ్వరుఁడు ।
మనస । నీతిమార్గము విడక నిజభక్తి నేనుటక । ఖ్యాతి
వాని భజింపవే॥

ధ్యానము

3. కరుణాసముద్రఁ దర్శులకుఁబాపులకుభీకరుఁడౌ నే కేశ్వ
రుఁడు । మనస ! కరుణనెదను బూని వరభూతదయగల్గి ।
పరమాత్ము నుతియింపవే॥
4. పాహ్య మధ్యాంతర వర్తనముల కని । పట్టు నే కేశ్వ
రుఁడు । మనసా ! యేహ్యగుణములరోసి యెల్లప్పుడాజగ ।
దీశుని స్మరియింపవే॥
5. ధరణిఁ బరబ్రహ్మాదాసకోటి కిబెన్ని । ధాన మే కేశ్వ
రుఁడు । స్థిరభక్తి నెదఁబూని చిత్తభ్రమలుమాని । పరిశుద్ధు
నెఱసమ్మవే॥

అనుతాపము

మోహనరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

35. నిను నేవింపని పుట్టువదేటికి ! నిఖిల జగదధీశ ! ఈశ !

అనుపల్లవి

నీ నిర్మితిఁజూడని కను లేమిటికి ? నిష్ఫలములు ధరలోను

చరణములు

1. నినుఁజింతింపని చింత యేమిటికి ? నీరములేని కొలఁకేమిటికి ? నినుఁబాడని యా కృతులేమిటికి ? నెసరులేనియా మగతనమేటికి ?
2. నినుగుఱింపని ముచ్చటలేటికి ? నీచులతోడను స్నేహము లేటికి ? పనిలేకుండెడి బ్రతుకేమిటికి ? భక్తిలేని ధ్యానంబేమిటికి ?
3. ప్రత్యుపకారము చేయనిదేటికి ? బ్రాణిహింసయు జేయుటయేటికి ? మెతుకులకొఱకిచ్చకమేటికి ? మిత్తి నిత్యమని తెలియమియేటికి ?
4. సర్వకర్తను దెలియమియేటికి ? జంచలమతులను గూడుటయేటికి ? గర్వమువిడువక యుండుటయేటికి ? గడఁకను నిత్యునిగూడమియేటికి ?

అనుతాపము

36. హిందూస్థానిరాగము - అటతాళము.

1. పాతకహరణదేవా బ్రహ్మస్వరూపా । భూతములకు నాది
భూత మైవెలసిన॥
2. నారాయణా సదాశివ కౌరుణ్యసాగర । సాగరమైన
నీరూపము నేతీతిఁగాంతుమో॥
3. దేహాభిమానములఁ దిరుగుచునిరతము । మోహజలధిఁ బడి
మునిఁగి తేలుచుంటిమి॥

జంగుూటీరాగము - ఆదితాళము.

37. 1. పాపపురుష యహోబ్రహ్మస్వరూపా । పరుడవునీవే
నాదొరవును నీవే॥
2. హరిహర బ్రహ్మలు సంతయునీవే । పరభక్తుల కల్పతరు
వును నీవే॥

అనుతాపము

3. సుఖమాయనుబడి కానకమార్గము | తెలియక చేసితి కలువ
ములెన్నో॥

4. ఎన్ని నేరములున్న పున్న ననేయఁగఁ | గన్నతండ్రి నీవే
గాక మఱివ్వరు॥

శ్లోకవరాళిరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

38. ఈశ్వరా ! సర్వేశ్వరా !

అనుపల్లవి .

ఈశ్వరా ! రక్షింప నిల నీవొక్కఁడ వీశ్వరా ! సర్వేశ్వరా !

చరణములు

అజ్ఞాన మనియెడి

ప్రజ్ఞాస్వరూపా నికా

యంధకొరముచేత నీశ్వరా !

బ్రకటింప లేమైతి మీశ్వరా !

అనుతాపము

లోకమందుమాయ
 ఏకమేవాద్వితీయ మనుమాట
 కామక్రోధాదులకు గడుసు
 వేమటు నేర్పరి వేటకాండవని
 వెతలను లతలలో
 సతతము నినుఁ బిల్వఁ
 ఎన్నెన్నో పాపము
 అన్నిటి మన్నించి
 కామాంధకారముచేఁ
 ఏమేమి చేసితి
 అణావున సైతమీవసురి
 అనయము బహువిధకృత్యములమే
 మనసు చెప్పిన వినక
 తనివి దీఱఁగ మేము
 అనుదినము నిను
 ఎన్నఁలేని పాపము
 సర్వజ్ఞ ! ప్రోవవే
 సర్వసహ ! హమ్ము

లోనగువానిచే నీశ్వరా !
 నెప్పడో మఱచితి మీశ్వరా !
 మెకములు దఱును ఈశ్వరా !
 వేడగఁబ్రోవవే మీశ్వరా !
 వేమాఱుఁజిక్కిమే మీశ్వరా !
 జయ్యన రాఁగదే ఈశ్వరా !
 లెఱిఁగెఱిఁగి చేసితి మీశ్వరా !
 యాదరించుటకీనే ఈశ్వరా !
 గన్నులు దెలియక ఈశ్వరా !
 మెంచరానివెల్ల ఈశ్వరా !
 యుందువను నాలోననలేకీశ్వరా !
 మాచరించినార మీశ్వరా !
 సహద కృత్యంబుల నీశ్వరా !
 తప్పక చేసితి మీశ్వరా !
 నాత్మను దలఁపగ నీశ్వరా !
 లెల్ల శోషింపవో ఈశ్వరా !
 శాశ్వతి ! గావవే ? ఈశ్వరా !
 సాదరముఁగఁజూడు మీశ్వరా !

అనుతాపము

ఎంతవేడినఁ గాని

యేలకరుణింపవో ఈశ్వరా !

పంతమా మాపైని

పాలింపవె యింక ఈశ్వరా !

మాళవగౌళరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

39.

ఎన్ని కీతుల నిన్ను సన్నుతించుదుము

మన్నించి ప్రోవవో ప్రసన్న ! ఇంక నైన.

అనుపల్లవి

నీవార మగు మేమిఁ కేవారి నమ్ముము

కావరాదటరా ! యొకరుణాసాగరా ! మేరా

చరణములు

1. అనయము నీపాద

వనజములే నమ్మిన

తనయుల రక్షింపఁ

దగదో దలంప

అనుతాపము

2. నీమహిమఁ బొగడ మాతరమా యిల
పామరులను బ్రోవ సామి నీవేకదా.
3. ఎప్పుడు నినుగొల్చు భక్తకూటములను
ఇష్టడవని వృద్ధికి నెక్కనిమ్ముస్వామి.

రేగుప్తిరాగము - చతుశ్రజాతిలఘువు.

పల్లవి

40. భారమునీడె పరమపురుష నీవారమైతిషయ్య !

అనుపల్లవి

చారుచరిత్ర వందారుజనావనధారేయ జగత్కారణంబ మా.

చరణములు

1. సారెకు విషయ వికారవేగమను మారుతమునఁ దూరి !
దారుణతాపత్రయనక్రూదుల బారి కులికి యులికి !

అనుతాపము

2. తీజనిసాతక భాగమునను సంసారాంబుధి పలునూలుమునుం
గుచున్ | దారియెందుఁగన కారసితావక కారుణ్యమెష్టవగతి
గనుఁగొంటిమి !

భైరవిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

41. ఈమాయ తెమరింపవేమయ్యా !

అనుపల్లవి

కామాదివశమునొంది యామేనుదిరమటంచునుండు !

చరణములు

1. సారంబులేని బంగారుపిచ్చుక పనినెవ్వారైన వివరింప వశము
గాదుగా !
2. పారరహితసర్వలోక కారణంబ వైతివీవు !
ఘోరమైనమోహంధ కారమంగనుంటి మేము.

అనుతాపము

42.

నూరువదాగము - ఆదితాశము.

1. చంచల మేటికె చపలచిత్తమా - యించుకమోచించు । కొంచెపు గుణములఁ - గూడియుండుగతి ! నెంచక తిరిగదవా - యెఱుంగవా.
2. తనువుతోడ జను - తన సకలములును ! తననుగూడిరావె॥ తన ఈశ్వరభక్తియు సద్వర్తన - మునుదోడగుఁగదవే ఓమనసా !
3. త్రికరణశుద్ధిగఁ జేయనిభక్తికి - దేవుఁడెటులమెచ్చు, ఆకళంక మతినొనర్చెడి భక్తి - నొకనిమిషమె చాలు॥ ఓమనసా !
4. అవయవ పుష్టిమనో బలమును । మన కవరియిండుఁగానే ! యవిరళభక్తినొనర్ప మన్న మన - కావలగతియేమే ॥ ఓమనసా !
5. ఆశఁబూని నిజభక్తి నీశ్వరో - పాసనఁజేయుమిక , నీసద్భక్తికిమెచ్చి యీశ్వరుఁడు - నిన్నుఁ బ్రోచుఁగనుక ॥ ఓమనసా !
6. పరబ్రహ్మదాసుల భాగ్యము పర - బ్రహ్మోపాసనమే ॥ పెరత్రోవలఁ బోవనేలయేకే । శ్వరుఁడేగతియనవే ॥ ఓమనసా !

ప్రార్థన

ప్రార్థన.

భైరవిరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

43 స్వామి నీకని నిన్వేసారి వేడితిమి సత్స్వరూప ! కావుమి.

అనుపల్లవి

వేరులు నీమహిమ

వర్ణింప మాకిల

సామర్థ్యముగలదా

సర్వసుఖదా

చరణములు

1. అనయము నీమహిమ అద్భుతమైపరఁగు
తనివి తీయదెంత తఱిచి చూచినను
మనమునకైన నీమహిమ తెలియ దకట !
వినయముతో వేడఁగా నుపేక్ష వాగా?
2. నీవు చేసినయది నీకే సమర్పింప
పావన ! యదియెట్లుపరఁగ శ్రేష్ఠమగుచు ?
ఏవిధమునఁ జూడనేదియు నీదెగాన
భూవినుత ! ప్రోవవే మముఁగావవే.
3. మూఢ మతములందు మూగిన చిత్తముల
గాఢాంధకారంబు కడలకు దిగఁద్రోచి
ఏడ నిండియుండు ఎక్కడయిన నేర్పు
కాఁడ ! కలుషహర ! కరుణాకరరూప !

ప్రా. ర్థ. న

44.

బిలహరి రాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

సూర్యము బడచి కుముఁ గొనుమా ! సువనా పరగ పురుష !

అనుపల్లవి

శోభిల్లు వర సుగు
సాభిమాని వని

తాభిరామ ! నిను,
యేభజియింతుము.

చరణములు

1. ధరఁతలంబున
జరా చరణముల
మిరా యిఁకను నుము
పరావరింపును

నిరాదరుల నయి
శరీరంప నలసితి
పరాకు సేయక
దొరాయనికరఁగు

2. దినమును సుచమునఁ
దినకరుచే మిగు
వనరు దాసగణ
కనయా నన్యత మిడు

దనరుకలతయగు
లను దత్తులరై
మను చికోరముల
సూనుడవీవగుట

3. లోకమందఁ బలు
నీక యెప్పుడను
క్రీకగ పదములఁ
త్నాకర గున్నుల

లోకమును బడ
నీ కరుణ వడసి
జేకొని సుఖర
మైకడతేరఁగ.

ప్రాశ్న స

పూరికల్యాణిరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

45. గతి వేణు కలదో తండ్రీ ! కరుణింపవలదో మమ్ము

అనుపల్లవి

సతతంబును నీదుపాద సరసిరుహముగాక మాకు

చరణములు

1. వెతలఁదీర్పఁగలవటంచు	వేమలు నిన్నే తలంచు
పతిఁగులమా మాకు నోరి	క్షత్తివరద ! నీవె గాక
2. కల్యాణగుణనిధివై	కరుణతోడ జీవకోటి
గల్యాణం దెసఁగఁబోచు	కర్తనీవు గాక మాకు
3. పురుషోత్తమ ! మాదుహృదయ	ములను జక్కనైనత్రోవఁ
బురికొల్పుట కీవగాక	పుడమినైన నెచటనైన !
4. పాపకృత్యముల ననంత	భంగులాచరించి యెంత
తాపమునఁ గృశించినను	ముదంబుతోడఁ గాచుటకునుఁ
5. నారాయణ ! సర్వలోక	నాథ ! యచ్యుతా ! ముకుంద
రారాయని పిలుచుమాకు	రక్షువోడవు నీవుగాక.

ప్రార్థన

46.

జేహగ్ రాగము - ఆది తాళము.

1. బ్రహ్మోపాసక - సంఘ నిర్వాహక ।
బ్రహ్మస్వరూపా - పాహిపాహి మాం ॥
2. మూఁడుగుణంబుల - మూఁడుకార్యముల ।
వేదఃకఁజేసెడి - విఘ్ననర్హితా ।
3. అండపిండబ్ర - హ్మండములందున ।
నిండివెలిండి - నిర్మలరూపా ॥
4. దేశకాలములఁ - దెలిపెడిభేదము ।
లేశమెఱుంగని - యీశ సుహేశం ॥
5. పరబ్రహ్మ స । స్థితిసదాత్పల ।
చాణయుగళ భా । సుకరుణాకర.

47.

హిందస్తాని కాఫీ రాగము - అటతాళము.

1. శరణాగతులము నీ - దరిఁజేరినాము సు
స్థిరకృప నేలుచుయ్య - నమ్మితినుయ్య ॥
2. కాల మెల్లను వృథా - గాఁగడపుచుమా యా ।
జాలమునను బడితిమి - వేసరితిమి ॥
3. కరుణాస్వరూప నీ - కన్న మాకిక వేళ్ల ।
దొలెస్సరున్నాయ్య - కరుణఁజూప ॥

ప్రార్థన

4. ఎన్ని నేరములున్న - మన్ననఁజేసిమా ।
సన్నతులను గొనుము - సద్గతినిమ్ము ॥

5. పాపహరణ - బ్రహ్మదాసావన ।
తాపసార్చిత చాగణా - ముగుణాధరణా ।

48.

తోడిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

ఎన్నాళ్లుతాగుదు మేరా మాసామి

అనుపల్లవి

చెన్నారన ధ్యానములఁ జిత్తుఖము లియఁజేసి ?

చరణములు

1. చల్లని వాడని యెంతో	చనవున నినుఁ జేరి
అల్లన ప్రహుక్కచున్నార	మాదరమునఁబ్రోవుము
2. ఎచ్చటఁ బోయిన నీదు	ముచ్చటలేవేటులేదు
నిచ్చలు నీస్కరణలే	నిద్దుర కంటికిరా
3. కన్నతండ్రవ దుము	కాతు వనుకొందుము
ఎన్నెన్నో యెన్నియందు	మిటు కోప మొలుగవు.

ప్రథమ

నాథనాచక్రియ గాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

49. కరుణాగ్రస పరిపూరిత ! శరణాగత పోషణా !

అనుపల్లవి

నిరుపతేజమ నిష్కళంక ! నిఖిలసుగుణభూషణా !
నేగమా ? నీను భారమా ? నుము నూరడించుచు ప్రేమతో

చరణములు

1. తిల్లి తండ్రి వీక కాన్య
యుల్లమాతొగ పల్లవింపఁగ	దాత వీవయంచు మా
సుల్లసిల్లుదుమార ఓరీ !
2. సర్వలోక పూజ్య ! నుజన
నిర్వహింపఁగలేము మాసాప	సన్నతా ! యత్యున్నతా !
నికరములను వాపుపాపు.
3. నిర్మలానంద స్వరూప !
పాపవాధలనుండే ను మ్మిలఁ	చర్మమా యిది ఛర్మమా
గావుమా యభయమివ్వమా.

శహనరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

50. ఆలింపవే యయ్యా ! మా మొఱలను ఆదరింప వయ్యా !

అనుపల్లవి

లాలి చి ప్రోచుద యాశుడేపని దాస
లోల ! శీల ! నిన్నెంతో కాలమైనది నేరి.

ప్రార్థన

చరణములు

1. లీలగ నీవే సృష్టి స్థిత్యాదులఁ దాలించి యుండఁగని మేలిమినొం
దిన మృదుహృదయంబును సౌలభ్యమును గన్గొని వాలాయము
గ నెవ్వారును శఁణొందుపాలితాక్రతుఁడౌనని ఏలొకమున నీ కె
క్కుడులేదంచు మాలోన నెంచుకొని నీ సాలఁజేరఁగా.
2. మాయలఁజిక్కి కామాంధులమైతి నీయాడ్చగడచితిమి వేయేల
యయ్య! గర్వించి పాపంబులే చేయువారలమైతిమి పాయని
ప్రేమాపాయముఁగొనియిప్పు డోయయ్యవచ్చితిమి న్యాయపు
దొరవని నమ్మినదానికి మాయగదుఁ గృపయుంచుమా ఇక్రిత
కామా!
3. కదిసి నిచ్చలు సౌఖ్యమునొందనగునని పుదినీనైనుంతుమురా!
వదలని భువి యాపదలకు వెఱచి నీపాదములఁ బడితిమిరా!
సదయుండవై పశ్చులయించు జేని నీ పదవికి సరికొదురా!
చెదరిన చిత్తము కుమరుగ నిల్పి నెమ్మదినొందఁజేయుమురా!
ఓమనోహర!

ప్రార్థన

హిందూస్థానిరాగము - సుకటితాళము.

పల్లవి

51.

ఇది యేమి నెయ్య మేర మాయయ్యా!

అనుపల్లవి

ముదమునఁ గరుణాబ్ధి ముంపఁగదయ్యా!

చరణములు

1. వదిలి గుణసిద్ధి !	వాత్సల్యః లభి.
వందారు నిజభక్తి	వాద ! మాయయ్యా !
2. అవివేక తపమున	సనయముఁ దగిలి
అవగతి శోకాగ్ని	నలయు చుండఁగను.
3. కాసు క్రోధాదులన్	గాలములోనై
వేమాలు ముప్పల	వేసట నొంద.
4. ఆడ్డఁదప్పితి మని	యలిగి యున్నావో
అడ్డత యనిమాపై	ననుకంప వలదో.
5. ఎంతని వేడెడు	మింతటి కఠిన
స్వాంతిమేల గల్గె	సదయతఁగనుమా.
6. మక్కువగలయట్టి	మాతవు గావే
అక్కట మముఁగృప	నరయఁగ రాదే.
7. శరణాగతపాల	సద్గుణశీలా
చరణ భక్తుల	రక్షణ నేయవేలా.

స్తోత్రం

52. దేశీయతోడిరాగము - రూపకతాళము.

భక్తజీవనా! పరమసావనా! ముక్తిదాయకా! భువన నా
యకా! భయవినాశనా! భక్తపోషణా! ప్రవిమలాత్మ! సర్వా
భుశోషణా! ఎంత వేడుదు మోవరిగొల్తుము చింతతీర్పుమీ సేవకుల
కును, పాపభీతి నీపాలఁ బడిన మా యాపదలను వే యడఁచి కావవే
పరమదయాకరా! నిరుపమా! మముంగరుణఁజూచి మాకలకఁదీర్పుమా!
మోదమానమా నీదయారసా స్వాదవంబుచే సేవఁ దీర్పవే. ఓడ
యానిధీ! యాదికారణా! నాథ నాథ! మమ్మాదరింపవే. భూమి
లోన నీ ప్రేమలేక మేమే మొనర్తుమో కామితార్థదా! చిత్తిగోచ
రా! చిస్మయాకరా! యుత్తమప్రభూ! యూగడింపుమా. నీవు
కాక వేతేవిభుండు మమ్మీవసుంధరం బ్రోవ నేర్చునే. వందనమ్ము
లానందమూర్తి నీకిందొసంగవే యందుకొమ్మురా! శరణమంచు
నీచరణపద్మముల్ చొరంగనింక మమ్మగయ వేటికొ. పంతమేలరా!
యింతవేడఁగాఁ జెంతజేర్చిమా వందదీర్పవే. సచ్చిదాత్మకా! సర్వ
రక్షకా! మచ్చికన్నముకొ మెచ్చఁగావవే.

ఘగజురాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

53. ఉదారుడవుగావే ఓపగమదైవతమనీవే

ప్రార్థన

అనుపల్లవి

సదయహృదయనీ వదనుగనుగొనుచు ముదమున
దీనుల వెదకిపోతువట.

చరణములు

1. చదువులు వెయ్యేలా సారెకు చదివించుటయేలా!
కదలనిధారణ గలదని పదిలో ముదముగలుగనేలా!
2. ఇదిమూలంబని యెఱుంగరాకనీ వెదనొక్కొక్కచికి నె
లమిదోచుచున్||
3. నొదవలేని కోవిదతనొసంగి పెంపొదవనమిత సంపద లా
సగుచువట.

హునేనిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

54. ఆనంద వానిధి ! యశల సుగుణ శరధి !
అచ్యుత ! ప్రతవల్సల సమ్మదరింపుము తిండ్ర !

అనుపల్లవి

దీనచింతాశని శంఘ దినమును నినుగొనియాడి
గానముల ధ్యానములఁ గావింపఁగ నొనడింపు.

ప్రాథమిక

చరణములు

1. తల్లిదండ్రులను వాద్య . రల దెందఁబాస నుంచి
తప్పక నీయాజ్ఞలనే యొప్పగ నొనరించి
వల్లభుఁడా ! నీపాద వసరుహ నేవను మించి
వసుచుతిఁ గాలముఁ గడప వరమిచ్చికరుణించి.
2. పాపరుల సంగతిని వాయుచు నార్యుల గతిని
నీచుసొం దనరఁగ వ ర్తించుచు సమ్మతిని
ప్రేమ పెనంగన నిన్ను వేషణు ప్రణతింపఁగను
మానుక జీవనము సుధా మాధుర్యముగఁ జేసి.
3. పందిరిఁ దీఁగలు గోరు ప్రభువును దీనుఁడు చేరు
పతివ్రతయును నిజ శర్తఁ బాయకుండఁగోరు
సింధువు నది చేరు నా చందమున నిను గోరు
నందనులకును బ్రహ్మ నంద మొసంగెడు స్వామి !

55.

కాంభోదిరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

ఎంతి వేడిన మా మై నేలరా దయరాదు ? ఏమి నేరము చెప్పుమా.

అనుపల్లవి

సంతసమున మా సామి యనుచు నిన్ను
శరణుఁజొచ్చిన వెనుక శ్రమ నెట్టఁ దగునె ?

ప్రాశ్నన

చరణములు

1. చింతలు నదలి మాచిత్తములను నీదు
చెంతఁ జేర్చితిమిరా !
పంతము మాను మో బ్రహ్మ ! నినుఁదక్క-
నంతరంగ సుహృదుఁ డన్ముఁ డెవ్వఁడు లేఁడు.
2. అపరాధములను నాచరించితిమని
నెపముల నెన్నుకురా !
కృపకావలె నంచుఁగోరి చేరినవారి
యపరాధముల మాన్పునధిపుఁ డీన కదరా.
3. అపద్యాందప ! మమ్ము నాదరి పు మటన్ముఁ
గోపము నేయకురా !
ప్రాపు నీవే యని ప్రార్థించు చుండఁగ
మాపయి నీకీటు వఱిపాయె నిది మేరా ?
4. దోస కారు లిట్లు ఘోషించుచుండ వి
శ్వాసము నుంచవేరా !
దోసములను బాపు దొర నీవై యుండఁగ
వాసిగ వానిని వారింపనేరవే !

ప్రార్థన

5. నీవే దిక్కని మేము నెఱనమ్మి యుండఁగ
గావఁ దలంప వేరా!
కావనియెడల నో కారుణ్యమయ! మమ్ము
నేవాఁడు చేకొని యెలమి బ్రోవఁగ నేర్చు?

56. పున్నాగవరాళిరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ఏల చూడవురా? మము దయ నేలచూడవురా?

అనుపల్లవి

చాలవిపత్తులసంసారాంబుధిఁ గూలుచు గతిఁ గనఁజాలని వాగల

చరణములు

1. చలచిత్తులవగుచు విపదయేచ్ఛలఁ జిక్కినలగుచుఁ
గలకొలము నీతలఁపించుక లే కలయుమందు
పుత్రుల హన్మనతో.
2. పరజీవులయందుఁ బ్రేమను బాటింపక యెందు
దురితంబులనే విరచించుదురాచారులై నను నిను శర
ణముఁ బొందగ.
3. సరస గుణాభరణా! యగణిత సర్వలోక భరణా!
చరణసేవకుల నరసి యభయమిడి పరకపద మొసఁగు
పరుడ వీవగద.

ప్రార్థన

అనందభైరవి రాగము - సూపకతాళము.

పల్లవి

57. ఇంద్రబోవుమురా ! ఓ సకలార్థహరా !

అనుపల్లవి

అకలంకుడ తా వక నేవకులక

చరణములు

1. పరుడంచును క్రి	కిరుడంచును ప.
ద్వరుడంచునునిక	నెఱనమ్మితిమే.
2. నిను గొల్చిన వా	నిని నీవును బ్రే
మను జేకొనుదం	చును నమ్మితిమే.
3. అకటా ! నిను గొ	ల్లక నీదు విధా
యక కృత్యమునే	యక యుండిన నమ్మిక -
4. ఒరు తెవ్వరు నీ	సరిపెద్దలు గా
దర ! మాదొర ! యె	ప్పరికింపకురా !
5. పటు భక్తుల సం	కట మెల్లను మా
న్నటు నీపనిగా	దటరా ! యెటురా ?

జేహాగురాగము - అటతాళము.

పల్లవి

58. చాసలొకపాలా ! దయఁగానవేలా ;

ప్రార్థన

అనుపల్లవి

తానముఁదీటిచి తప్పల నోరిచి

చగణములు

1. దోసము తెన్నియొ	చేసిలి మంచును
గాసిలి చిత్తము	కందఁగఁ గుందఁగఁ.
2. ఎక్కడ నీకృప	దక్కఁగ దిమ్మ ను
తోక్కటి లేదని	చక్కఁగ మ్రొక్కఁగ.
3. వేరులు మానుది	నేనుట కీచుహి
నీమధు రావల	నామముఁ గ్రోలఁగ
4. మాపయిఁ గోపముఁ	జూపిన నోపఁగ
నోపము మాపరి	తాపము వాపుము.
5. భక్తిసంరక్షకా !	పాపాఘం శిక్షకా !
ముక్తిప్రదాయక !	భువనైక నాయకా.

ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

59. సామి ! కరుణఁ బ్రోవుమీ నిను సతతము నమ్మితిమి.

అనుపల్లవి

వేరులు నిను మది విడక కొలుచు నమఁ
గామక్రోధలౌ భాదులఁ దగులక.

ప్రార్థన

చరణములు

1. ఈనహి నీవుదగ్గ మఱి నా
కేదియు దిక్కుశూన్య పనుచును
సామి ! నిన్నే వేడి సందుకు సలఁచు
మమ్ము నిల సదయలఁ గావువీ.

2. స్పృష్టి భూతంబు లాదిగా నిను
స్పృష్టియనుచుఁ బల్క- నిల నీ
స్పృష్టయై నట్టి సహిత శక్తిని
నిష్ఠతో వేడు నట్టి మమ్మిక.

బేహగ్ రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

60. అనుదినము చుము అవ్యయ ! కావున.

అనుపల్లవి

నిను సదాగొలుతుము నిశ్చల లోకేశ !

చరణములు

1. నిత్యుడ నియు నిగ్మలుడ వనియు
నిత్యము నీనామ స్మరణ జేసెద మీదె.

ప్రార్థన

2. పరశశులను బలు	చాపులఁ బడనీక
నిరతము నీదు వాషు	స్మరణ నేషుక
3. పాతకమును నగ్ని	పర్వ మముఁగాల్పఁగ
భూచదయాఁగ సాం	బుధిఁ జల్లార్పవే.
4. సకలలోకములకు	సామి నీవే యని
ప్రకటితముగ నినుఁ	బ్రస్తుతించెదమిదే.
5. ఇనుఁడు నీ భయమున	లోకమునను
అనయముఁ గాయును	అఙ్గలలోకేశ !
6. చేతులులేకయే	చేతనము లాదిగా
భూతింబుల నిలఁ	బుట్టింసు వోపర !
7. ఎందుననుండియు	నెక్కడఁ గానవు
పాంపఁగ మమ్మిటు	పోషించుచుందువు.
8. ఎల్లవాగల యెడ	నెంతో సదయుఁడ
వుల్లము నిను నేడ	నుద్ధరింపుమి పరుఁడ !

కల్యాణిరాగము - సూపకతాళము.

పల్లవి.

61. సర్వాం తర్యామి ! సర్వేశ్వర ! మమ్ము
సాదగముగఁ గావుమీ

ప్రార్థన

అనుపల్లవి

ఉర్వి మా చేసిన
నిర్వహించుటకు

సర్వదోషముల
నీవే మఱచరింక.

చరణములు

1. నిత్య ! నిర్మల ! నిర్గుణ ! నిర్వికల్ప ! మాకు నీవే దిక్కునుచు
సత్యస్వరూప ! సదయుడవగు నిన్నే సారివేడిసందుకు నిత్యా !
ద్వితీయ ! నిస్సంసార ! నిర్జితేంద్రియ ! నిరహంకార ! సత్స్వ
రూప ! సుగుణా లాల ! సర్వజనపాల ! యని సతతమునమ్మి
నందుకు.
2. సర్వ కాలముల సర్వావస్థలయందు సామి ! యేమియుండు
మా సర్వజన శరణ్య ! సర్వశక్తిమయ ! సర్వాత్మక ! బ్రహ్మ
మా ! సర్వేశా ! యిల సర్వసుఖప్రద ! సర్వ భూతసమ ! స
రానంద ! సర్వమందుఁ బర్వి సర్వమునీడై సర్వజ్ఞుడవగు కా
శ్వత దేవా !

భూరికల్యాణిరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

62.

కరుణయుంచరాదా పరమపురుష వాదా.

ప్రార్థన

అనుపల్లవి

నిరతిశ యానంద ! నినునమ్మిన దాసులవై.

చరణములు

1. ధరలోనిచరాచరములు తక్కువస్తుజాలములు
సురుచిర లనదంబరచర సూర్యసుధాకరులు
వరతారకగణములు నీ పరిపూర్ణ కారుణ్య
సరసాలాపములఁ దెలుప సంతసిల్లువారలవై.
2. పనిఁగొనియభిలాండములను భరణహరణదాల్చుచును
తన జీవులకును ధర్మము నొనరవిధించుచును
అనుతాపాగ్ని ని ప్రద్యౌదునఘులను గరుణావృష్టిని
దనిపితాపమెడలించు తండ్రి ! మామీదనింక.

బిలహారిరాగము - రూపకతాళము

పల్లవి

63. తలంపున నెడేవా మమ్ముదయఁబోవలేవా॥

అనుపల్లవి

తులువతనముతోడి తమముదొలఁగమృత్యుబలముఁ ద్రోచి
చెలువైన తెలివితోను వెలుఁగునమృతఫలమొసఁగుము.

ప్రార్థన

1. పలువురునీపగిసెవినమి పలువురువిని తెలిసికొనమి !
పలుకువాఁడు తెలియువాఁడు నిలనరుదై చెన్నుకొ.
2. వెలియాసలమెలఁగి సృత్యుబలవత్తరపాశమ్ముల పవి
యక ధీరులు నినుకొదలఁచి యచ్యుతఫల మందిరి.

సురటిరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

64. పాకంపవేయనఁ జాలుదుమే !

అనుపల్లవి

మేలుమేలుగుమ్మేలుచున్న శుభ శీలునినినుఁగనఁజాలక నేడిక.

చరణములు

1. మేలొనఁగూడినమే మెవలంతులమాలొనన మునననుకొ
నుచుకొ.
2. కాలవశంబునఁ గట్టముఁగూడిన పాలునూలి తీ శ్వరాయ
టంచుకొ !
3. స్థూలమతుల మైమోలనున్న నీలీలలెఱుంగక శూలుచుఁబడుచు
మీలితాక్ష మైసాల్మగ్నోలెడి సిదాలముగతివై కేలుమోడ్చిపరి

తత్త్వోపదేశము

తత్త్వోపదేశము

బ్యాగడరాగము - రూపకతాళము

పల్లవి

65. నాన్యః పంధావిద్యతే అయనాయనాన్యః పంధా విద్యతే.

అనుపల్లవి

యాన్యసవద్యాని కర్మాణి తాని

సేవితవ్యాని నో ఇతరాణి

చరణములు

1. అశబ్ద మస్పర్శ మరూప మవ్యయం
తథారసం నిత్య మగంధవచ్ఛయత్
అనా ద్యనంతం మహతఃపరం ధ్రువం
నిచాయా మృత్యుముఖాత్ ప్రముచ్యతే.

2. నసంద్యశే తిష్ఠతి రూపమస్య
నచక్షుషా పశ్యతి కశ్చన్వైనం
శృణోతి మానసాభిక్లుప్తః
యఏత ద్విచుర మృతాస్తేభవంతి.

తత్త్వోపదేశము

8. సవహంత హృదయ ఆకాశః
తస్మిన్నయం పురుషో మనోమయాః
అమృతో హిరణ్మయ ఆకాశ శరీరం బ్రహ్మ
సత్యాత్మా ప్రాణా రాగం మన ఆనందం.

శంకరాభరణ రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

66. సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మశాత్రం శివ మానందం.

అనుపల్లవి

నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మం
అత్యంత దీనాయ పరమం నిధానం.

చరణములు

1. ఏకో దేవ స్సర్వ భూతేషు గూఢః
స్వావ్యాపీ సత్వ భూతాన్దరాత్మా
కర్మాభ్యక్ష స్సర్వ భూతాధివాసః
సాక్షీ చేతా కేవల నిర్గుణశ్చ.
2. అసాజి పాదో జవనో గ్రహీతా
పశ్యత్య చక్షు స్సక్రుణో త్యకణః
సవేత్తి వేద్యన్న చ తస్యాస్తి వేత్తా
తమాహుదగ్రం పురుషం మహంతం.

తత్త్వోపదేశము

8. తేధ్యాన యోగాను గతా అపశ్యన్
దేవాత్మికశక్తిం స్వగుణై నిగూఢాం
యఃకారణాని నిఖిలాని తాని
కాలాత్క యుక్తాన్యదితిష్ఠ త్యేకః.

ధన్వాసిరాగము-ఆదితాళము.

పల్లవి

67. జనన మేటికే నున జనన మేటికే.

అనుపల్లవి

అనుదినమును బురుషోద్ధము నాత్మ భజని నేయకున్న.

చరణములు

1. ధన ఘనాధి పాశవందుఁ దగులు వడక చిత్తకుడ్డి
దనర నాయనంతు సుహృదఁగొనియాడి సుఖింపకున్న.
2. అవనిని చిలుసుఖముల నమ్మి ఆత్మానందమును దెగడి
అవగుణమునఁ బాపకృత్యపందుఁ గుందు చుంటిమేని.
3. ఈడు జోడు లేక జగము లెల్ల పాలనంబు నేయు
తోడు నీడయైన మేటి తోయగాని డాయలేని.
4. తనదు పుత్రవాత్సల్యము వెనఁగొన భౌసిల్లుచుండ
మనతండ్రిని జనవు మీఱఁ గని కొఁగిటఁ జేర్చుకున్న.

తత్త్వోపదేశము

5. ఎల్లడ విలసిల్లి సుధలు చల్లుచుఁ దనచల్లని కృప
నల్లన మన యుల్లములను గొల్లగొను నల్లయ్యఁగనని.

ఆరభిరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

68.

మోదించివినరయ్యా-

అనుపల్లవి

ఆదరంబుతో బ్రహ్మ వాదులపలుకులనా !

చరణములు

ఆనందమయుఁడైన వానివలన జగముగలిగి !

స్థానమందితునినందె లీనంబగుకా?

వానిఁజెందలేక వాఙ్మానసములు మరలువాని

జ్ఞానంబుగలుగ నెందు నేని భయముగల్గదు ?

వానిదె పరమానందము దానిలవములితరులందఁ బూనుదు

రాపొవస్తువె ధ్యానమునకు నాస్పదంబు.

అతానారాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

69.

తెలియవలయుఁ దిగముగా !

అనుపల్లవి

తొలుతేదిల మొదలుగ నలయొకండెకలఁడంచు !

తత్త్వోపదేశము

చరణములు

1. తలంప నెడుతపంబుననె చరాచరము జగమెల్ల నలంత
తేకలరించె నఖిలేశుడు ?
2. కలిగెనతనివలన సకలబలేంద్రియ ప్రాణంబులు నిలయ
నిలానలంబులును జలంబులును జదలుమఱియు !
3. దలఁకివానివలననె కరువలియు మిత్తి వజ్రియురవిజ్వల
సుండును స్వకృత్యములు సలుపుదురదెపగవస్తువు !

సారాష్ట్రరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

70.

కల్లగాదు వినరయ్యా !

అనుపల్లవి

ఎల్లవస్తువులకు నిల్లయిన పరవస్తువు నుల్లమునంచు
సంధిల్లఁజేయుట మేలు.

చరణములు

1. ఎల్లడఁగన్నులు నెల్లడమాములు నెల్లడభుజములునీశునకున్.
2. ఎల్లడఁగర్ణములెల్లడఁ జరణములెల్లడ గన్గొనునెల్లడనుండున్.

తత్వోపదేశము

శి. ఎల్లవారల యుల్లములయం దెల్లపుడు వర్తిల్లుచును జగమెల్ల
గుణములనెల్లనాతఁడెవల్లభుండని యుల్లసిల్లుఁడు.

లలితరాగము - ఆదితాళము

పల్లవి

71.

దొరకొనునే ఒరులకునిది !

అనుపల్లవి

స్థిరశాంతాంతః కరణుఁడగుచు దుశ్చరిలములవలన
విరతినిజేందక !

చరణములు

1. దరహితకుచిరము లరసికొనుట సుస్థిరమతులకు నాదరణీయంబట.
2. పరహితకరతత్పరులకు మేలగు సురుచిరార్థులకు దరవాసంబని.
3. ధరణిలోన నెవ్వరి చరితము లే కరణినుండు నాకరణివారిదగు.
4. పరమార్థము సచ్ఛరితులకగుఁగా వరసచరితులగుదురాత్ములకునది.

ధర్మోపదేశము

ధర్మోపదేశము

మోక్షానరంగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

72. బోధంపుడే జనుల బోధంపుడే ! .

అనుపల్లవి.

బోధించి వారలఁ జూరికొల్పుడే !

చరణములు

1. ధృతిశేక మేవాద్వితీయ మ్మనెడుసత్య
మతధర్మ మెఱుంగని మానవులకు మీరు.
2. పరఁగ నహింసా పరమోధర్మ య౯
పరమ వాక్యము మఱచు పర బాధకులను.
3. సత్యంవది యను సద్బాషితము మఱచి
నిత్యమసత్యోక్తి నిరతులైన వారి.

ధర్మోపదేశము

జంగుూటిరాగము - చాపుతాళము

పల్లవి

73. హితులారా ! వినుడీ నామాట.

అనుపల్లవి

న్నే హితులారా ! గనుడీ నిక్కము నెవ్వుట.

చరణములు

1. ఈశుడొకడే యుంట నిజము స
ర్యేశుడు లేక యీ సృష్టి యక్కజము
ఈశుఁ దలఁచుట సహజము పర
మేశుడు లేక యేలేదేయి రజము.

2. అందఱ మతని తనయులము గాన
పొందుగా వానినె మదినిఁ గొలుచుదము
ఎందు నుందు వనియెదము మన
మందముగా వాని నాశ్రయించెదము.

3. మనుజు లందఱు సహోదరులు గాన
ననయము నన్యోన్య ప్రీతి నెగడెదరు
పనిఁబూని ప్రభుని వేడెదరు వాని
మన ముప్పతిల్ల మన్నించి పాడెదరు.

ధర్మోపదేశము

4. శరణన క్షమియించు వినరే యీ
వెరపుఁ దెలియని వారికిని జెప్పి మనరే
పరుఁడు దయాపరుఁడు గనరే వాని నే
మరక కొలుచు సత్పథముఁ జనరే.
5. పరులకు హితము చేయుచును పర
తరుణులఁ జూడుఁడి తల్లిపోలికను
మఱచిస్వార్థాభి మానమును, నిత్య
పరమ జీవన చింతప్రభు నేవగనుఁడీ.
6. పామరులఁజేర్చి విరిలను మన
సామిట్టివాఁడని చాటరే చాల
స్వామి పరతయె బ్రాహ్మమతము దాని
ప్రేమవ్యాప్తము చేయుటయె భక్తహితము.
7. నిక్కమే జయమవును గాదా మన
దిక్కు జగన్నాథుఁడై యుండలేవా
అక్కట యిదితెలియ రాదా ఒక్క
గుక్కప్రాణము దాని గుఱ్ఱించరాదా.

నారాయణిరాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

74. సత్యమును వినరే భగవాదాజ్ఞా కృత్యమును గనరే.

ధర్మోపదేశము

. . . అనుపల్లవి . . .

నిత్యనిర్గుణ సత్స్వరూపుఁడు నిఖిల లోక శరణుఁ దంచిత సత్య
సంకల్పుండునా నొకసామి యెల్లెడ వెలుగువాఁడను.

. చరణములు .

1. యుక్తమున వెలసి ఘోషించెడు వేదోక్తులను దెలిసి భక్తవర
దుఁడు పరమపురుషుఁడు ముక్తివాయకుఁ డొక్కఁ డద్భుత
శక్తుఁడై జీవరాసుల నాసక్తితోడ భరించువాఁడను.
2. మంగళము సెలఁగ మోహకర్మాది సంగములుతోలఁగ అంగర
హితవినిర్మలాత్ముని అఖిల సద్గుణ నిధిని బ్రీతియెసంగ మనకో
రికలు నీడేరంగ మననము చేయఁదగునను.
3. నిక్కము వచింపరే ధర్మ మెఱిఁగి చక్కన చరింపరే మక్కు
వను సోదరులటంచును మహిజనంబులఁ దలఁపరే యిఁక నెక్కు
డౌధర్మంబు లేదనిఁగెదను దృఢముగ నమ్మరే యను.

ధర్మోపదేశము

75.

పంతుకరాళిరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ఋహ్యకలంబనం త్యక్త్వా మద్దుర్బుధే బ్రహ్మైకైకజానథ.

అనుపల్లవి

ఇహచేదవేదీ దధసత్యమస్తి
సచేదిహవేదీన్మహాతీవినస్త్వి.

చరణములు

1. ఏకోవశీ, సర్వ భూతాంతరాత్మా,
ఏకందూపంబహు ధాయఃకరోతి;
తమాత్మస్థంయేను పశ్యన్తిధీరాః,
తేషాంసుఖంశాశ్వతం, నేతరేషాం.
2. నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేతనానాం,
ఏకంబహూనాం యోవిదధాతికామాన్ ;
తమాత్మస్థంయేను పశ్యన్తిధీరాః,
తేషాంశాన్తిశాశ్వతీ, నేతరేషాం.
3. ఏకోవశీ, నిష్క్రియాణాం బహూనాం,
ఏకోబీజం బహుధాయఃకరోతి,
తమాత్మస్థంయేను పశ్యన్తిధీరాః,
తేషాంసుఖం శాశ్వతం, నేతరేషాం.

శ్రీమద్భక్తగోవిందాద్వైతాచార్యుల వ్రాసినది

ధర్మోపదేశము

76

అథాణారాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

భజన సేయఁగ రాదే యో మనసాబ్రహ్మము సక్రాంతమున్.

అనుపల్లవి

నిజరూపము నెఱింగి నిర్మల చిత్తవై
కుజనోపేక్షయు ధర్మగుణము నావహించి
చరణములు

1. పుడమిభూతముల కె
నిడుచుఁ బేరిమి వాని
కడు వగనైనను
విడువక యందటి

జ్ఞాడ నాహారాగుల
నెడఁబాయఁడటనే
గలిమి లేములనైన
వెతలఁ దీర్చునటనే.

2. శరణన్న వారిని
జగతఁ బ్రోచెడ
నిరుపమ శుభకీర్తి
బరను కృపాశుండై

చనవు మీఱఁగ నెంగో
సాదరణుడటనే
నెరయ లోకుల కెల్ల
పరఁగు లిండ్రియటనే.

3. జగదైక పోషణు
నినయ విహిత జ
అగణిత ఘోరపా
సుగుణ విభూషణు .

సత్యసభావణు
నేతర భీషణు
పాంబుధి శోషణు
సుజ్ఞైకపోషణు.

ధర్మోపదేశము

77.

కాపిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

పరమానందముఁగోరు పరబ్రహ్మభజన నింపారు మనసా !

అనుపల్లవి

పరమభక్తుల గోష్ఠినిజేరు పాయని సత్యనిరతుఁడవై వేమాటు.

చరణములు

1. నిరములుగా వీ భోగానుభవములు
ధీదేహముతోడి వైభవములు
నిరతము బాధించు బహుపాప భయములు
నీ కేలభ్రమయందు కలదికభయములు.
2. రేయుంబగలెడఁ బాయనిమేటి
నేయుము నెలకొల్పి తగుపానిఁ
జేయుచు ధర్మానేఁ జరియించి ముమ్మాటి
చిత్తము నిశ్చల స్థితినిల్వగఁనాటి.
3. అజ్ఞానాబ్ధి మునిఁగి దరిఁగాన
కలయుచు నున్నా వటుగాన
ప్రజ్ఞానిధి కృపయగు నోడను దాన
పట్టుక చని జానతటిని సుఖాన.

ధర్మోపదేశము

78.

సురటిరాగము - త్రిపుట తాళము.

పల్లవి.

భజియింపవేమే ఆనందనిలయుని

భక్తితో నో మానసా !

అనుపల్లవి

అజుడనురూపుఁ డనంతుఁడైననుభువి
నందఱయెడల వెల్గొందు నానందుని.

చరణములు

1. నిఖిల హేయ ప్రత్య నీక స్వరూపుని
నిత్య మంగళ గుణా నీక నిత్యేపుని
అఖిల లోకో దయ పాలన శీలుని
అంచిత నిరతిశ యానంద శీలుని.
2. భూషణ దూషణ ములను బాటించి సం
తోష ద్వేషాదుల గాసి నొందెద వేల
శేషత్వమును దార్చి స్థిరభక్తియుక్తమ
నీష నీశ్వర పాద నీరజముల నెంచి.

ధర్మోపదేశము

8. దురభిమానము లను దొరవులలోఁ బడి
పొరలుచు ననువుల బోఁగొట్టుకొనెడల
పరమార్థమెదనుంచి పాశములను ద్రెంచి
పరమదయాళు నభయము వేడవడేమె.

79.

మోహనరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

వలపు వజర వచ్చునా! మాసామి! నీతలఁపు వదల వచ్చునా?

అనుపల్లవి

ఇలలోన మా మనములను దెలిసి లీలఁ
గలిసి చిత్సుఖమును గరుణించు నట్టినీ.

చరణములు

1. చెలువము మించు నీ

చేతల నేవేళఁ

దలఁచిన మేనేమో

పులకరించెడుఁజాల

నల నీ గుణానుభ

వామృతమును గ్రోలఁ

గలిగిననాఁటి ను

ఖమ్మ నెన్న నీపాల.

2. తెలివిడి తనమునఁ

జరిపిన నేరమి

వలన మామీఁదనీ

వలుకఁ జెందకునుమి

ధర్మోపదేశము

.. వలచి వేడితి మిఁక	వచ్చిలాలింపుమి
సులభుఁడ వయి మమ్ము	సాలసియేలెడుసామి.
రి. నిలుపరానిప్రేమ	నెక్కొన మముఁగూడు
చెలువుఁడ ! రమ్మని	చేరి మ్రొక్కిననాఁడు
బలిమి గొఁగిటఁజేర్చి	పాయక తమిఁ దీర్చి
వెలసిననాఁటివే	డ్కల నెన్న నీమేటి.

80. పున్నాగవరాళి రాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

పండితు లెఱిఁగిన పరమార్థము

అనుపల్లవి

రెండొక్క గుహలోన నెండనీడలవలె నుండి

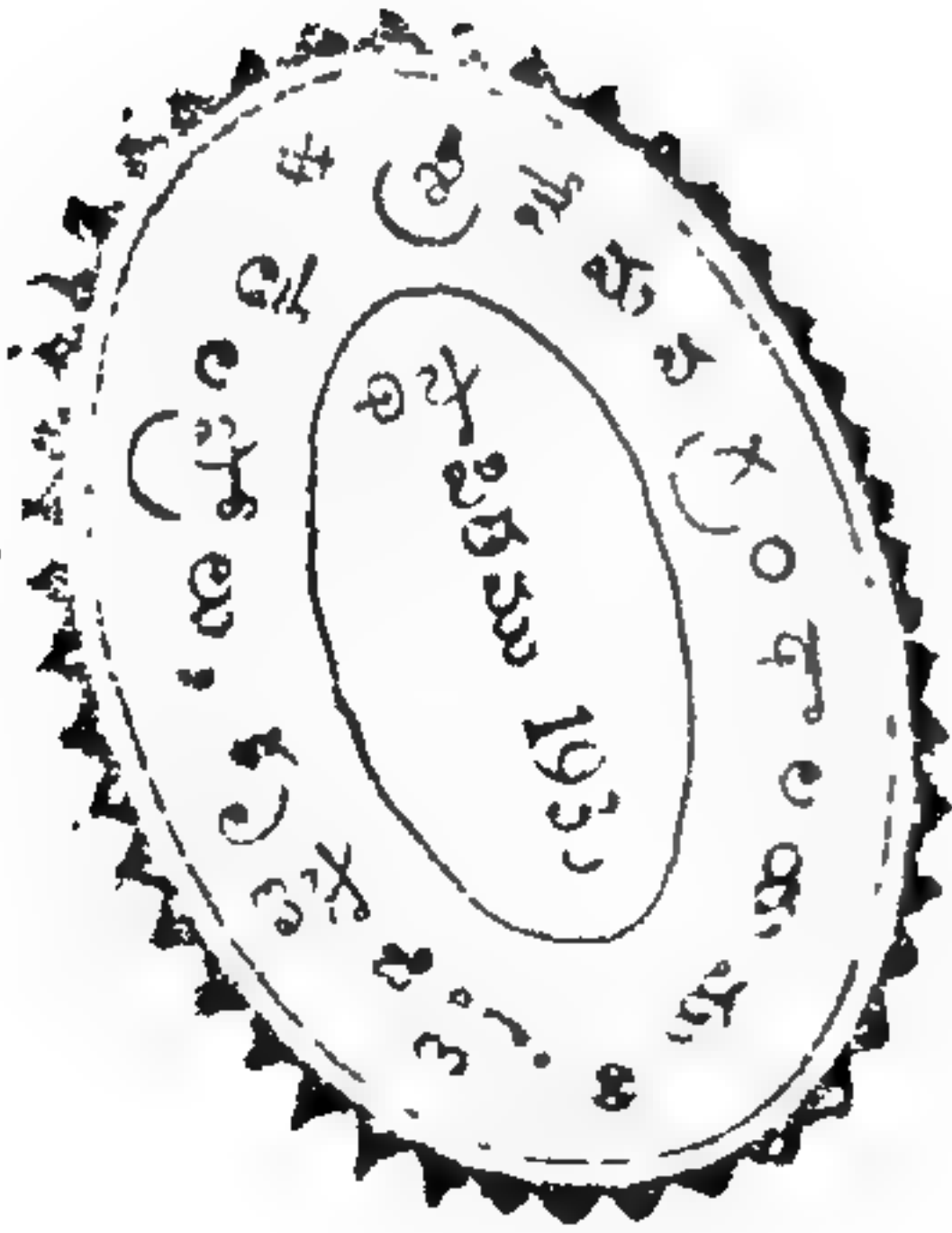
శుభము గొన్తుచునుండు ఖండితముగ

చరణములు

1. మండితమగు నొక్కమానున నిరతమునుండెడి పక్షులు
రెండే గదా.

ధర్మోపదేశము

2. మెండైన రెక్కల దండితో సంగతి నొందొంటి నెడఁబాయ
కుండుఁగదా.
3. అండఁబాయకయందు ఫలము నొకండు మెసవుచునుండు
రుచితో రెండవదిగొనకుండి మెఱయుచునుండునది యు
ద్ధండమై తగు.

మంగళము

మంగళము

నాథనామక్రియరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

81. మంగళం మహిమాప్రసారా ! మంగళం

అనుపల్లవి

మంగళం సజ్జన మానసకమలపతంగ
కారుణ్యంత రంగ నీకెప్పుడు.

చరణములు

1. శ్రీలలితాంచిత చిదచిదాత్మక జగ
దాలికె సాధుజనాలికి బహువిధ
కాలములకు నందుఁ గావించు క్రియలకు
మేలుగ వీనిని మెఱయించు నీకును.
2. మానిత బ్రాహ్మ సమాజములకు నెల్ల
వానికాఖిలకు నవ్యానిపోషకులకు

మంగళము

జ్ఞానులై వారితో జతగూడి ఈశ్వర
ధ్యానకీర్తనములఁ దనరెడువారికి.

3. భాగవతులకును బ్రహ్మోపాసకులకు
పాఠై వెలయు వారి భక్తిశ్రద్ధలకును
రాగ ద్వేషాది రహితులకును నిజ
భోగాభోగ సమ బుద్ధియుక్తులకును.
4. సత్యవాదులకును సన్మార్గ చరులకు
నత్యంత ధార్మికులగు నార్యవరులకు
ప్రత్యహమును శుభా భయములఁగరుణించు
నిత్యానందుఁడవైన నీకు నీచరితకు.

నాథనామక్రియరాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

82.

ఆమహాదేవునకు మంగళం

అనుపల్లవి

ఏమహేశుఁగొల్వ నీమహి సుఖములఁ
గామితార్థములఁ గరుణ నొసంగునో.

మంగళము

చరణములు.

1. వీరునకు పర	ధీరునకు లోకా
ధారునకు సదా	చారునకు నిల.
2. నేయునకు మహా	పాయునకు పల
ధీయునకు జిత	కాయునకు నిల.
3. సుందరునకు సదా	నందునకు ము
కుందునకు బ్రహ్మ	నందునకు నిల.

గొబ్బిపాట

ప్రశ్నోత్తరపు గొబ్బిపాట.

మోహనరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

83.

గొబ్బియల్లో

అనుపల్లవి

గొబ్బుగొబ్బునఁ జెలులందఱు గొబ్బిపాటలు పాడరే.

చరణములు

ఎల్లెడల నగపడు నీవస్తువు లెక్కడివే.

ఎచ్చట నుండెడు వీనిని నెవ్వఁడో చేసినాఁడే.

చేసినవాఁ డెవ్వఁడోనాకుఁ జెలియరో ! యెఱిఁగింపవే.

సర్వమునకు సృష్టికర్త సర్వేశుఁడొకఁడున్నాఁడే.

సర్వేశుపేరేమి నాకుఁ జక్కఁగా వినిపింపవే.

పేరేది యూరేది వానికిఁ బ్రభువని పేరొక్కటే.

నల్లగా నుండునా వాఁడు తెల్లగా నేయుండునా.

నలుపుగాఁడు తెలుపుగాఁడు నెలత ! యేమియుఁగాఁడే.

గొబ్బిపాట

ఎక్కడ నుండు నేవార డెవనికి కొమారుడే.
జగమంత వ్యాపించువానికి జనకుడొకడు గలడంటే.
జనకుడు మఱిలేక వానికి జననమెట్లు గలిగెనే.
జనన మరణములకు నిల జనకుం డాతడే కాడంటే.
అతనిభార్య పేరు దెల్పు మతని కెందఱుబిడ్డలే.
సతి యొకతె గలదా యతనికి అతివ ! మనమే బిడ్డలమే.
ఎట్టిగుణముగలవార డతడు ఎవరికి మంచివారడే.
దుష్టుల శిక్షించునతడు శిష్టుల పాలించునే.
దుష్టుతనము చేయ మనల కష్ట పెట్టునంటనే.
పాపము చేసెడి వారిని బట్టి శిక్ష చేయునే.
పాపమన నేమో నాకు బడతిరో ! యిక దెల్పవే.
సర్వజ్ఞ నాజ్ఞమీఱుటే సఖియ ! పాపమందురే.
చెలియరో ! యెచ్చట వ్రాసెనే సామి తనకాసనము.
తనయాజ్ఞ తెలియమనకు దరుణీ ! బుద్ధొక టిచ్చెనే.
అతడిచ్చిన బుద్ధిమనకిక సతివ యేమి ఫల మగునే.
ఈశుడిట్టివారని తెలిసి సర్వేశుగొలుచుటే.
వానిగొలువ మనకు వచ్చువనిత ! ప్రయోజన మెద్దే.
కాశ్వత సుఖము మనకు సర్వేశు డొసగునే.

మేలుకొలుపు

మేలుకొలుపు.

భూపాల రాగము - చాపుతాళము.

పల్లవి

84.

మనసా ! మేలుకో

అనుపల్లవి

మేలుకో మనసా ! మించుచున్నదివేళ మేలుకో. మతి ! మేలుకో
మేలుకో యజ్ఞానమనెడు చీకటిలోను మఱచి
నిద్రించెదవు మేలుకో.

చరణములు

1. సకలలోకములకు సామియొక్కడని, శబ్దించువేళాయె మేలుకో,
అకలంకస్వరూపు నాత్మలోడలఁచెడి, ఆవేళ యిదెచూడుఁ
మేలుకో.
2. ఏకమేవాద్వితీయ మనుకోడి, యెందుఁగూసెడి విని మేలుకో ।
లోకేశమమ్మిల రక్షింపనీవొక్కడు, లకోరియనెడిదే మేలుకో.

మేలుకొలుపు

3. నాన్యఃపంథావిద్యతే అయనాయాది, నానాపక్షులుపలికే మేలుకో । యాన్యనవద్యాని కర్మాణితానిసేసి, తవ్యానిగాలివీఁచె మేలుకో.
4. మూఢనమ్మికలను మంచుబొట్లు నేల, ముందఱవ్రాలెడి మేలుకో । గాఢాంధకారంబగు అజ్ఞానంబిల, కడలకుదిగ్గ్రభాఁకెమేలుకో.
5. నానారీతులను నక్షత్రములుతెల్ల నయ్యెడువేళాయె మేలుకో । తానెబ్రహ్మమను తలఁపులదీపముల, తళుకుతప్పెడివేళ మేలుకో.
6. నిజముగోరుబుద్ధి నీరజము తెఱచె, నింకనయినఁజూడమేలుకో । సుజనులకిల నెల్లసంతోషకరమగు, సుజ్ఞానార్కుఁడుదయించె మేలుకో.

లాలిపాట

లాలి పాట

మధ్యమావతిరాగము.

85. ప్రేమించు నిగనుములఁ జెలఁగ వసియించి,

1. కామించు భక్తులను గడఁకరక్షించి
ప్రేమించి నిన్ను భావించి పూజించి
ధీమంతు లొందుదురు దివ్యతను మించి.
2. లాలి సర్వాధార ! లాలి నుతధీర !
లాలి కరుణసార లాలి సముదార !
లాలి శుభవిస్తార ! లాలి గంభీర !
లాలి దివ్యాకార ! లాలి యశుదూర !
3. సరసవ్యాప్తి సుజ్ఞానమును గాంచి
పెరిమఁదమ చిత్తాబ్జపీఠముల నుంచి
సారిదిభక్తియను గొలుసులను దగిలించి
గరిమతో నూఁచెదరు కౌంతలు నుతించి.

లాఠిపాట

4. ఉరువాజ్ఞానఃక్రియల నొక్కటి సలిపి
నురుపర మార్గముల నూర్తులను గొలిపి
పరతత్త్వ మిదియనుచుఁ బాటించి నిలిపి
గరిత లూఁచెదరు వక్రకౌజ్ఞతను మలిపి
5. కౌరుణ్యమతిఁ దమ్ముఁ గాంచి పాలించి
సారవిద్యా శ్రీల చవుల దేలించి
సారెఁబ్రోచెదవనెడు దనువు లాలించి
సౌరుగా నూఁచెదరు సరులు లాలించి

86.

తోడి రాగము

పల్లవి

నేడు మనమందఱముగూడి పాడుదము పరమేశుని.

అనుపల్లవి

యాదు జగమునలేక యంతట హెచ్చి వెలిగెడు జ్యోతిని.

చరణములు

1. కందరంబుల మందిరంబుల గహన పర్వత సీమల
సుందర ధ్వనితోడ యోగులు స్తుతులొనర్చెడు దేవుని.
2. నూతులందును చెర్వులందును లోతు తెలియనివార్ధిలో
శీతజలములు ద్రావి కీర్తన చేయుజలచర మాతని.
3. చెట్టుచెట్టునఁ గాననంబునఁ జేలఁగి మధుర ఋతంబులఁ
బిట్ట లెవనిని బాడుచుండునొ ప్రీతిసాగరు నాతని.
4. ఉత్సవంబుల నుల్లమలరఁగ నువిదలెవ్వనిఁ బాడుచు
నుత్సహింతురొ యాడయామయు నుత్తమోత్తమ పురుషుని.

పల్లవి

నినుఁ గొనియాడఁగ - నేర్చునెవ్వఁడుభువి
మనమున కందని - మహిమలు నీవె.

1. మునులు ఋషీంద్రులు - ముదమున హృదయాన
అనుదిన మునునిన్నె - అరయుచునుండియు
దినకరకోటుల - దివి వెలిఁగించియు
కనఁబడకున్నావు - కరమువిచిత్రము.
2. వివిధజగమ్ముల - చింతగఁ ద్రిష్వచు
నవనవరీతుల - నటనము సల్పుచు
ఎవరు నెఱుంగని - యేకాంతమ్మున
ప్రవిమలకాంతితో - భాసిలుచుందువు.
3. నమ్మినభక్తుల - నెమ్మదిలోపల
తుమ్మెదవలె వ్రాలి - జుమ్మనిపాడుచు
కమ్మనిభక్తిర - సమ్మను గ్రోలుచుఁ
గొమ్మని శుభములఁ - గురుయుచునుందువు.

పల్లవి

ఓనాథ నీగుణ మొకయింత దెలిసిన | వానిజన్మమే జన్మము.

అనుపల్లవి

మానసముప్పొంగి మేను పులకరించి |

ఆనందాశ్రువులొలుక నారంభమగుదేవ.

చరణములు

1. జ్ఞానము కరుణయు న్యాయము వర్ధిల్లఁ బూనధర్మవ్రతము |
మానాభిమానముల్ మదినిదలంపక | తానూనియాజ్ఞకై తను
పూను అర్చించు.
2. ఎన్ని కీడులుమూడి తన్ను బాధించిన | అన్నవిడువగల్గినా |
నిన్నెదలోనుంచి నీయాజ్ఞ పాలించి | తన్ను నిరతముప్రోచు
తండ్రినీవెయంచు.
3. సత్యమేనమ్ముచు సత్యమేపల్కుచు | సత్యమేయాచరించు |
అత్యంతభక్తితో నన్నిటనినుజూచి | నిత్యానందములోన నిర
త మోలలాడుచు.
4. దీనులయాపదల్ దీర్పంగసమకట్టి | నానాబాధలుపడుచుఁ |
బ్రాణమున్న పఱకుఁ బరులకుఁదోడయి | తానుజీవనయాత్ర
ధన్యముగాసల్పు.

89.

బేహాగురాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

ఈశునిసేవింపరే - పర - మేశు నుపాసింపరే॥

అనుపల్లవి

నాశనరహితుడు - నమ్మినదరిచేర్చు॥

ఈశుని॥

చరణములు

నిఖిలపాపములను - నిర్మూలముసేసి ।

సుఖమిచ్చుననియెంతో - సుకరముగాఁ బర॥

మేశుని॥

లోకనాయకుఁడు - లోకారాధ్యుఁడు ।

వీకతోడనునల - వేమరుగాచెడి॥

ఈశుని॥

భవవినాశనుని - భక్తితోఁగొలిచిన ।

భవములనన్నియు - బాపివేయువేగ॥

ఈశుని॥

దాసవరదునికి - దోసిలియొగ్గినఁ ।

దాసగణములను - దయతోడఁబ్రోచుపర॥

మేశుని॥

ఈతఁడెమనఘన - పాతకములఁ బాపు ।

నేతగానవాని - నిరతమువేడిపర॥

మేశుని॥

90.

సురటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

భజియింపరా రే - బ్రహ్మస్వరూపుని॥

అనుపల్లవి

సుజనరక్షణశీలు - నజుని ననంతు సదా॥

భజియింప॥

చరణములు

నిత్యముగానియీ - నిఖిలప్రపంచమును ।

నత్యాదరముతో - నాశ్రయింపకను ।

సత్యస్వరూపుని - సన్నుతించినమనకు ।

నిత్యానందపదవి - నిజముగఁజేకూరు॥

భజియిం॥

కామాంధకారమునఁ - గన్నులుగానక ।

పామరకృత్యములఁ - బనిఁబూనిచేయక ।

వేషఱుస్వామిని - వేడుకగొలిచిన ।

తామసములమాన్పి - తాలిమినేలఁడా॥

భజియిం॥

అలుసుతులనమ్మి - ఆయువుగడపుట ।

తేలరేనట్టియా - తెగులుపొందుటేగాని ।

వీలుచాలురేనియీ - వివిధవ్యాధులకెల్ల ।

మేలైనయాపదము - మేదినిహరిభజన॥

భజియిం॥

91.

భైరవి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

దండము గొను దేవపాప - దండనమున కోర్వలేము.

అనుపల్లవి

అండజేరి నాగముమా - చండితనము నెంచకిపుడు॥ దం॥

చరణములు

పక్కతోడనుండినీడు - మక్కువ వెదఁజల్లిమాదు ।

లెక్కలేనిపాపములను - ఉక్కడంచిమక్కువగను॥ దం॥

కరమునిన్నె నమ్మినాము - పరులను వేరఁగనుబోము ।

కరమొసంగిపాపవార్ధి - బారలెడుమము దరిజేర్చుము॥ దం॥

భావపురనిలముమా - భవముల నెడఁబాపుటకును ।

నీవుగాకనింకమాకు - నెవరుదిక్కులేరుసామి॥ దం॥

92.

భైరవి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లవి

మక్కువతోఁమ్రొక్కుమాదు - మ్రొక్కులనునిక్కముగ॥

అనుపల్లవి

ఎక్కువైనఁగనికరమున - గ్రక్కునైకొనుము స్వామి॥

చరణములు

పాపానలమునఁ దగిలిన - తాపమునకునోపలేక ।
 పాపరహితవేగమే మా - తాపములను బాపుమనుచు॥ మక్కు॥
 శోకమోహరూపంబగు - లోకములోనుండిమేము ।
 ఏకరణిని గడువలేక - నీకరుణఁబడయఁగోరి॥ మక్కు॥
 దాసగణచకోరములను - ధన్యులఁజేయునీచంద్రిక ।
 కాసఁజెందినిట్టినీ - దాసులదరిఁజేర్చుమనుచు॥ మక్కు॥

93. హిందుస్థానికాఫిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

వందనముగొనవే - వందనముగొనవే - వాత్సల్యనిధివీవే ।
 సందేహములఁబాపవే - రావే - నీకందువులనేలవే॥ వం॥

అనుపల్లవి

సర్వాంతర్యామివై - సర్వమునీవరై ।
 యుర్విఁబ్రోచుజనకౌ - నీదుపాద - యుగ్మమునకునిదిగో॥

చరణములు

కపటచిత్తులఁగూడి - కుపితమనస్కులై ।
 యపరాధములజేసినానీసుతులవై । నలుగుమేమిడిన॥ వం॥

ఎందునఁజూడనీ - వుందువ నెడుమాట ।

ముందెరుగక చెడిన - నీబిడ్డల ।

పొందుగ నేలుకొన॥ వం॥

కామకోధాదులకొ - కఠినమృగంబులు ।

వేమరుమముమ్రొంగగఁ - జూచెడు ।

వేగమెనివారింపవే॥ వం॥

భావపురీశ నీ - సేవగోరినమముఁ ।

బ్రోవనిదేసమయము - పాపాగ్నిలోఁ । బాగులుచున్నారము॥వం॥

94.

జంగుగాటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

శంకరభక్తవ - శంకర యేలర ।

శంకయేల మా - వంకనుజూడర॥

శం॥

చరణములు

సర్వమంగండియు - సతతముజనులను ।

ఉర్వినిబ్రోవగ - బిరుదువహించిన॥

శం॥

ఈషణప్రయవను - దోషాంబుధినిల ।

ఘోషిలుమానవ - పోషణశీల॥

శం॥

కామాదులచే - గాసిలినొందిన ।

పామరజనములఁ - చ్చాపగుదేవా॥

శం॥

నిత్యానందా - నిఖిలనిర్మాతా ।
సత్యస్వరూపా - సదమలరూపా॥

• శం॥

95. హిందుస్థానికౌఢిరాగము - అటతాళము.

పల్లవి

ధ్యానము సేయరే - మానసనిలయుని ।

అనుపల్లవి

హీనతలఁపులమాపు - దీనరక్షకుని॥

ధ్యానము॥

చరణములు

చింతలువదలగ - స్థిరమతిగూడగ ।

అంతరంగునిదలఁచి - యందనుసూఖముల ॥

ధ్యాన॥

నిత్యమేదేహము - సత్యమేబంధువులు ।

సత్యసంధునివేడి - నిత్యపదవి నొంద॥

ధ్యాన॥

దుష్టులశిక్షించు - కష్టములెడఁబాపు ।

శిష్టపాలకుఁగొలిచి - సేమముపడయను॥

ధ్యాన॥

మనసునకందక - మాటలకందక ।

మనలనేలునట్టి - మహదానందనీశు॥

ధ్యాన॥

విచ్ఛలవిడిగాను - విషయలోలుల మై ।

చచ్చునటకుఁదిరిగి - చనఁగలమె పరముకు॥

ధ్యాన॥

సాపతాపహరుని - ప్రాణేశునీశుని ।
తాపత్రయశులణఁచి - తరియింపఁజేయును॥

ధ్యాన॥

బ్రాహ్మసమాజకులఁ - బ్రాహ్మైయున్నవాని ।
నెమ్మనములనిలిపి - నిత్యానందమునొంద॥

ధ్యాన॥

96. ముఖారిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

వినుఁడిహితముగొనుఁడి - మనవిభునిగ నెడిమార్గముగనుఁడి॥ వినుఁడి॥

అనుపల్లవి

ఘనుఁడగుమనజనకునితోఁ - జనుపుగల్గక మనుటకుఁదగదిఁక॥వినుఁడి॥

చరణములు.

జననకాలమునశిశువుకుఁ - దనయందేప్రేమగల్గుఁ ।

జనఁగజనఁగఁదల్లిదండ్రులు - మునుగలబంధులనుప్రేమించును ।

పనుపుగ నాగతిలోకము - తనచూడ్కికొక్కటిగాఁగను ।

మనమున నెంచుకొనక - మనుజుఁడనఁగఁదగదుగనుక ॥

లోకంబునప్రేమింపన - నేకములిడుమలతొడరును ।

గాకవానిపొడింపక - కరుణమదినిబూనియోచింపక ।

లోకనాథువేడుకొనిన - నేకొఱతయులేదుగాన ।

నీకలుషపువదివీడుఁడు - ఆకరుణానిధి వేడుఁడు॥ వినుఁడి॥

దేహంబేస్థిరమనుచు - దృఢముగమది నెంచుకొనుచు ।
 సాహసించిచరించుచు - జనక నెవరుమనిరిభువిని ।
 మోహదులతోఁగూడక - ముక్తిమార్గమునుజూడక ।
 స్నేహభావమునువీడక - చెడుటమనకుఁదగదుగనుక ॥ వినుఁడి॥

97.

జంగుూటిరాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

ఏమి నేతునయ్యా - భూనాయక
 నేమమొసఁగవే - యోనాయక॥

అనుపల్లవి

నీమముతోమేము - నిన్నెనమ్మితిమి ।
 కామితాధదా - కాపాడవేరా ॥

ఏమి॥

చరణములు

నిర్మలాత్మమేము - నిన్నెనమ్మితిమి ।
 కమలములఁబాపి - కడతేచదవేరా ।
 ధర్మశీలవేగ - దయయుంచిమాను ।
 మమలములెంచక - మన్నించిప్రొవు ॥

ఏమి॥

శ్రీ పేమన గ్రంథాతమము
తేల ప్రాళు.

98. శంకరాభరణరాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

పరమాత్మమమ్మేల - పాలింపవుడేన॥ పర॥

అనుపల్లవి

నిరతమునీసేవ - నిజముగఁజేయుచుండ॥ పర॥

• చరణములు

కన్నులనినుఁగన - కఱవాయెనోనాథ॥

పన్నుగమమ్మిపుడు - మన్నించియేలుమన్న॥ పర॥

ఘోరములకెల్లఁ - గారణమగుసం॥

సారమునుండినీ - నన్నిధఁజేపుమన్న॥ పర॥

కౌరుణ్యమూహమా - కష్టములనుబాపి॥

చేరఁదీసిమమ్మిపుడు - చేపట్టుమనివేడ॥ పర॥

99. శ్యామరాగము - అటతాళము

• పల్లవి

ఈశాజగదీశా సర్వేశ - నచుఁగావవె కావవె కావవె॥

అనుపల్లవి

నాథనిన్నెనుది - నమ్మియున్నవాడ॥

నాపైనిదయయుంచర - మదిసెంచర పాలించర॥ ఈశా॥

చరణములు

దిక్కునీవనుచును - దిక్కెడఁదలచక।
 మెక్కితిరిగినజనుఁడర - పామరుఁడర దీనుఁడర॥ ఈశా॥
 ఎందుఁజూచిననీ - వుండుననుచువినియు।
 మందుడనైయుంటిర - కనుగొంటిర మేల్కొంటిర ఈశా॥
 ఉర్వినిమహజుఁడై - యుద్భవించినఫలము।
 సర్వేశనినుగాంచఁగ - సేవింపఁగా ప్రార్థింపఁగా॥ ఈశా॥

100.

కళ్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

ఎన్నఁటికినిన్నుఁగను - మన్ననలఁగందుమోమా।
 యన్ననీదయ రా - మన్నదిదేమిరా॥

అనుపల్లవి

క్రన్ననమాదుమొర - విన్నవించఁగనీ।
 కన్నామాకిఁకనెవ - రున్నారోపన్నుత॥ ఎన్న॥

చరణములు.

జరామరణాదులచే - దురవస్థలకుఁబోనై।
 నిరతమిద్ధాగుణి - జరియింపఁగనోడి।

నిరాదరులమని - మతిమతివేడిసె।

బితానన్నేలవో - పరాత్పరా యిక॥

ఎన్న॥

వేడకనె అన్నియిడి - పాడిమిబోచినట్టి।

వాడననునాశనిచు - జూడగఁగోరియెంతో।

పాడివేడిసమము - నోడకుడనిమాతోడ।

నాడిదర్శనమియ - పాడిగాడేర కొర॥

ఎన్న॥

అనియవరహితు - డవిములుడవాధారు॥

డ వంతరాత్మవును - భువనైకనాయకుడ॥

వవునినేశరణని - సవినయముగవేడ॥

గవినియముబోవు - కరుణానిధేయిక॥

ఎన్న॥

101.

సావేరిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి

జగదీశ భవనినాశ - బాలమికేల పోవుమిదాసుల॥

అనుపల్లవి

అగణితమర్వారబంధంబుల - దగిలివగలబొగులుచున్నారము॥ జగ॥

చరణములు

ఎక్కడఁజూచిన నొక్కఁడవీవు - ఏమిరమామొఱు లేలవినరావు।
అక్క-టనీవెమ మ్మాదరింపకున్న - దిక్కెవ్వరున్నారో దేవదేవ
నీకన్న॥ జగ॥

కూళలై నేరము లోలీసల్పుతన-బాలురదండ్రితాఁ బారగఁద్రోలఁగఁ।
బాలునెనీయెడ చాలాప్రేమతోడ - బాలిఁజేఁదినమ మ్మేలవిదేలర॥
జగ॥

ఎంతనివేఁడుదు మేమనిచిఁలింతు - మేరనీదయ మాపైనిగల్గెనేని
యింతవరకు నిన్నెంచుటేచాలునీ - స్వాంతంబున నెటులెంచితొ
గాని॥ జగ॥

కమాచిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి

102. రారామామొఱువినర - రక్షకవేగ॥

అనుపల్లవి

తారకమీవేయను - తనయులమమ్ముఁబ్రోవ॥ రారా॥

చరణములు

కలలోనైనను - నిలనినుమఱవక।

తలపుననుంచుమముఁ - దగునుదగునుఁబ్రోవ॥ రారా॥

అపద్భాంధవ - పాపాగ్ని ని బడి
 తాపముఁ బొందిమమ్ముఁ - దరింపఁజేయవేగ॥ రారా॥
 అనయము నీకథ - వినయముతోనిచు
 తనయుంబ్రోవక - తప్పదు ఇంకనోతండ్రి॥ రారా॥
 హరిహరియచుచును - పరిపరివిధముల
 చురియుచునుండునుము - ముదమునఁగావవేగ॥ రారా॥

103. బేహాగ్ రాగము - ఏకతాళము

పల్లవి

దేవదేవవేగరా - దీనులమిఁకఁబ్రోవరా॥

అనుపల్లవి

సేవసేయువారలమే - సేమముతోఁగావవే॥

చరణములు

ఇంతపంతమేలర - యిహాపరాధీశ్వరా
 యెంతప్రార్థింతుముమా - వంతలడఁపునిరుపమా॥ దేవ॥
 లోకమందు మేము ఈ - శోకముపడఁజాలము
 ఓకరుణానిధిమ - మ్మేకరణిగాచెదో॥ దేవ॥
 కామరహితజనక మా - పామరముఁబాపుమా
 స్వామినీవన మేలమా - సరసమా యధికౌరమా॥ దేవ॥

104. హిందుస్థాని కాఫీరాగము - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి

నన్నుఁ బ్రోవవేమి తండ్రి

అనుపల్లవి

నన్నుఁ బ్రోవవేమి-నామిదదయలేదేమి.

నిన్ను వినాయేరి-నన్ను తిసేయను ||

న||

చరణములు

ఆర్తరక్షణనేయు - కర్తవ్యనీవని పా ।

పార్తిని వేడితి - పాపతాపము దీర్చి ||

న||

తల్లిదండ్రులును - పిల్లలుభార్యయు

ఎల్లవిభవములును - గల్గలంచును వేడ ||

న||

ఏలయీలీలను - జాతినొందించుట ।

మేలాజాలమేలనీ - బాలుడనేగాన ||

న||

కరుణారసపూరిత - శరణాగతత్రాణ ।

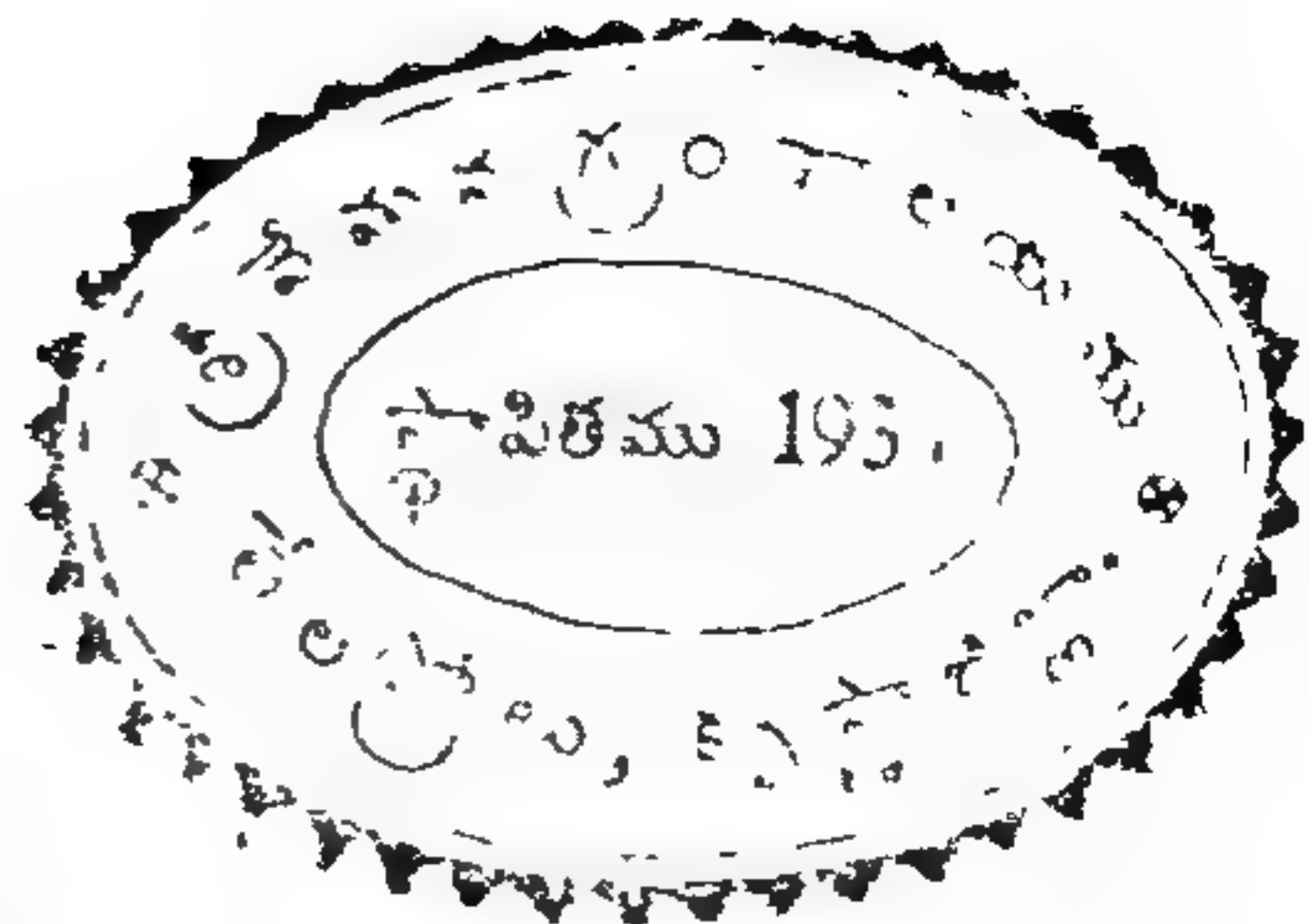
సరగునమొఱవిని - దరిఁజేర్చి సేదదీర్చి ||

న||

105. ఖమాచిరాగము = రూపకతాళము.

పల్లవి

నిన్నే నమ్మినామరా - మన్నించి మమ్మేలుకోరా ||

అనుపల్లవి

అన్నానిన్నెంతవేడు | కొన్నావినకున్నామాబన్నము

తెలుఁబాయునిక || ని||

చరణములు

జననమొందుటాదిగమాసల్పకృత్యములదలఁచిన|మనముననెంతెంతో
వనట | వెనఁగొనిమననీకున్నది నినుఁబాసిననెటులోర్తుము|| నిన్నే||

ధర నిడుములసుఖములనుచు - డరిగానకభ్రమియించి | పరిపరివిధముల
బాధలఁ | బడివేడినఁబ్రోవరాద - పరమపురుషమాతోవాదా || నిన్నే ||

నిరామయ నిరంజన నిఖిలనిర్దాత నిరవయవ - నిరుపమాకార నిశ్చల |
నిత్య నిర్మలానంత సత్యరూప సార్వభౌమ || నిన్నే ||

మంగళము.

సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము

పల్లవి

106. సర్వాంతర్యామినీకు - సదాజయమంగళం ||

అనుపల్లవి

ఉర్విని సర్వమును - నిర్విఘ్నముగనేలు ||

స||

చరణములు

ఆత్మలకాత్మవై - ఆనంద మొసగుచుండు || స||
 దీనులపాలిపెన్ని - ధానమై వెలయుచుండు || స||
 సర్వభూతములకు - సమసౌఖ్యమొసగుచుండు || స||
 కామాంధకారులకు - కనుమొఱగియున్నట్టి || స||
 మదినిలిపిచూచువారి - మనమునఁదోచునట్టి || స||
 భావపురీకుఁడవై - ప్రణతాతిహారుఁడవైన || స||

107.

జంఝూటిరాగము - ఏకతాళము.

పల్లవి

మరిమరి నిజ బ్రతిమాలేద మనసా న నివ్వినవే!

అనుపల్లవి

పరిపరివిధములుగా నా పరమేశుని బాడవే|| మరి||

చరణములు

తెగడఁగనే వగవకె ని న్నొగడఁగనే పొంగకే!
 జగమునఁగల చిత్రములను శాంతితోఁ గనుచుండవే|| మరి||
 ముద్దుసలియు సుతులఁజూచి మోహబ్ధిఁ బడి ముగ్ధకే!
 వద్దువద్దు వారలెల్ల వహ్ని కాజ్యధారలే|| మరి||

(హాసలు) మర్కటంబవీవందు నిష్పద్రొక్కకే
 పసదనమును పాడుచేయు పరార్థంబుల ముట్టకే॥ మరి॥
 వంకరత్రోవలఁ జని ముఖ-పంకమునన్ నడకే॥
 శంకరుపాదముల నెపుడు జపియించుచు నుండవే॥ మరి॥

108. బిళ్ళహరి - రూపక తాళము.

పల్లవి.

ఈశ్వరుని మహిమ యెంతో ప్రహ్లాదనందము

. అనుపల్లవి

సంతత మా నుందరేళుని స్వామిని ధ్యానించువేళ॥ ఎంతో॥

చరణము

తంబూరా తాళ మృదంగములను జతచేసి

యంబికాళమణికుని, నాశ్మితో ధ్యానించువేళ॥ ఎంతో॥

109. రాగం-అసావరీ

పల్లవి

భజోమమర హరి నాం - నిరంతర॥

1. సరళభావనే హరిభజోనే । సావే సోసుఖదాం॥ నిరంతర॥
2. హరిహీ సుఖహై హరిహీ శాంతి । హరిహీ పాణారాం॥
3. హరిహీ పాపనేముక్త కరేజో భజన కరే అలిరాం॥

110. తుహ్మీ బంధు తుహ్మీనాథ । నిశిదిని తుహ్మీ ఆధార॥

తుహ్మీసుఖ తుహ్మీశాంతి । తుహ్మీఅహం అమృతసాగర॥ ప॥

తుహ్మీ అహం ఆనందలోక । శాంత విప్రాణనాశి శోక॥

తాప మారణ ఆపులె చరణ । అసిమ శరణ దీన జనాంచే॥

111. జయదేవ జయదేవ జయత్రిభువనకర్తా । ప్రభు । సబ కే ఆశ్ర
యదాతా భయసంకటహర్తా॥

బడచేతన సబజేతే మహిమాతవగావే । ప్రభు । రాజాప్రజా
సబహి తుజకో శరణావే॥

అటలతుహ్మరీ కరుణవర్ణీనహీ జాయీ । మంగళ కీర్తితు
మారీ గగన గగనచ్ఛాయీ॥

తుమచేతన పరమేశ్వర । తుమపూరణస్వామి పుణ్యపాప
మమదేఖో బ్రభు అంతర్యామి॥

అటలజ్ఞానకీ చహదిశజ్యోతీ విస్తారీ । నిరఖనిరఖ హోచకి
తజగ కే నరనారీ॥

హయ అనంత తవశక్తి వర్ణనకి మకీజే । కరోగర్వ ప్రభుచూ
రణ, నిజ ఆశ్రయదీజే॥

బిక్షాయహి హయ హమరీ హేమంగలదేవా । నిశిదినహో
ఉత్సాహిత కరతేతేరీసేవా॥

112.

యమునా కళ్యాణి - ధామలా.

శాశ్వతమభయ మశోకమదేహం, పూర్ణ మనాది చరాచరగేహం।
చిత్తయ శాంతమతే పరమేశం, స్వీకురు తత్త్వవివా ముపదేశం।
దినకరశిశర కరావతియాతః యస్యభయాది మాధావతి వాతే॥

భవతియతో జగతోస్యవికాశః

స్థితిరపి పునరివా తస్యవినాశి॥

యదను భవాదపగచ్ఛతి మోహః భవతిపునర్న శుచామధిరోహః ।
యోనభవతి విషయః కగణానాం జగతిపరం శరణం శరణానాం॥

113.

ఖట్ - ఏకతాళము.

ధన్యదేవ పూర్ణబ్రహ్మ ప్రాణేశ్వర దీనబంధు,
దయాసింధు కరుణానిధి వ్యాకులచిత వారిహణ్॥ ధన్య॥
భగవద్జన-హృదిభూషణ, పావన జగజీవన,
(ప్రభు) పరమశరణ, పాపీ-గతి ఆక్రిత-భయ హారిహణ్,
అచ్యుత ఆనందధామ, సత్యాశ్రయ సత్యకామ,
జాగ్రత జీవంతదేవ, సేవక-కాండారీ,
జ్ఞానానల దీప్యమాన, హృదాధార హృదయేశ్వర,
భవతారణ హరికృపాళు, భక్త-మన - విహారిహణ్,
అవినశ్వర పూరాణ పురుష, భగవాన్ భక్తవత్సల,

కళ్యాణ అమరవిశ్వ - భువనధారీ,
జీవితేశ మృదయ - రత్న, పరమాయన సత్యపురుష,
సదానంద జగద్గురు, జగజ్జన హితకారిహూ॥ ధన్య॥

114. ముల్తాకై మిశ్ర - ఏకతాళము.

జయశ్యోతిర్మయ, జగదాశ్రయ, జీవగణ - జీవనా॥ జయ॥
తుమి పరమేశ్వర (ప్రభుహే) పూర్ణబ్రహ్మ ఆది అస్తకారణ॥ జయ॥
మహిమారింద్ర, దయారచంద్ర, స్నేహే పరాజిత భువనా,
అమితధను సాతకి, కరణోదేహాకి, దాపుమోరతవ చరణా॥ జయ॥
ప్రేమేరపాధార్, పుణ్యేరతిధార్, క్లేశ-కలుష - నాశనా,
తుమిదీనశరణ, భకత-జీవన. లజ్జాభయ-వినాశన॥ జయ॥

115. నారాయణి - యత్.

భజరే, భవఖండనే, భజరే విశ్వజన - వందనే
జగత్ - రంజన భకత-చిత్త - వినోదనే, మోదనే,
పాలనే, తారణే, ప్రణతజన - సౌభాగ్య-జననే॥ భజరే॥
కుద్ధసత్త్వ శ్యోతిర్మయ జ్ఞానే, ముక్తిదాతా జగత్ప్రణే,
అంతర్యామి నిత్యపురాణే, కాశ్వతవిభుకృపానిధానే,
పూర్ణబ్రహ్మ సనాతనే, సమస్తపాతక నాశనే,
సర్వలోకాశ్రయ - ప్రభవే, సత్యాత్మనే, ప్రేమాత్మనే॥ భజరే॥

116.

యమునా బేహగ్ - దాద్ గా.

వద్దిదేవ దయామయ తవచరణే,
 తుమిహే ఛరసామమ జీవన్మరణే॥ వంది॥
 పితామాతా సఖాతుమి త్రిభువననాథ,
 గతిర్ముక్తి భక్తీవాతా కరిప్రణిపాత॥ వంది॥
 అమృతనిలయా తుమిప్రేమేర యాధార్,
 తవపదే ప్రాణసఖా నమి శతవార॥ వంది॥

117.

౬. బేహగ్ - ఘంపతాళము.

జయ జగ జీవన రత్న - పాతాళే,
 జయ దీనశరణ శుభ - దాతాళే॥
 జయ విఘ్న నాశన వి - ధాతాళే,
 జయదేవ సగత-వీణా - మాతాళే॥ జయజగ॥
 హృదయాధానహృది - జ్ఞాతాళే,
 భయ - తాప-హరణ భవత్రాతాళే,
 దీనజన ద్వారే, దాకేతుమారే,
 దేహిప్రసాద పరమాత్మాళే॥ జయజగ॥

118.

భైరవి - ఏక తాళము.

జయ విశ్వపితా భగవాన్ దయానిధి
 భక్తసఖా జగవందనహే॥
 పరమేశ మహేశ అశేష గుణాకర,
 సర్వజన ప్రతిపాలక హే॥
 జగదీశ్వర జాగ్రత మంగళ-అలయ,
 సంకట-మోచన ప్రేమధన;
 భయతాపనివారణ నామసుధాతన,
 పానక రే ఋషియోగిజన॥ జయ॥
 చిరజీవన యాత్రయ, శాంతిరసాగర,
 దీనానాథ జనేరగతి,
 శివసుందర ఈశ్వర దేవనిరంజన,
 విఘ్నవిनाశన లోకపతి ;
 అసహాయ అకించన చంచలబాలక,
 యాచెవరాధయ ఓచరణే;
 సుగభీర కృపాతన, సంబల కేవల,
 దేహివిభోగతి హీనజనే॥ జయ॥

119.

ఆనందభైరవి - చాపుతాళము.

జయ సత్య సనాతనా, జయ అనాదికారణా,
 జయ పరమశరణ పాలక హే,

జయజ్ఞాన-విభాకరా జయమోహ - తమ-మారా,
 జయగురు కల్పతరు, నాయక హే॥ జయ॥
 జయఅనంత అపారా, జయసర్వా మూలాధారా,
 జయఅనంత సంపద - ఆకర హే॥
 జయమంగళ నిధానా, జయ అమృతసోపానా,
 జయజగత - కళ్యాణ విధాతా హే॥
 జయదేవ సర్వేశ్వరా, జయపూర్ణపరాత్పరా,
 జయ సర్వలోకపితా మాతా హే॥
 జయశివ సుందరా, జయప్రేమ సుదాకరా,
 జయప్రాణ - మనోహర శోభన హే॥
 జయహేజీవన - పతీ, దా ఒహే జీవనే ప్రీతి,
 నివానిశకరి జయక్షీర్తన హే॥ జయ॥

120.

లక్ష్మీ-కూర్మ.

తుమిబ్రహ్మ సనాతన విశ్వపతి, తుమి ఆది అనాది అశేషగతి ।
 తుమిసత్య సదాత్మక చిన్మయ హే, తుమి విశ్వచరాచర ఆశ్రయ హే॥
 తుమి పూర్ణపరాత్మన కాఠణ హే, తుమి దీన సనాశ్రయ తాఠణ హే॥
 తుమిమంగళ చిత్తివినోదన హే, మనోమోహన శోభనలోభన హే॥
 తుమిపావన విఘ్న నాశన హే, తుమి వాతక రాశి ముతాశన హే ।
 కరుణాకర హే గుణసాగర హే, కతయేకరుణా అధమేకర హే

ప్రభుపాపశతే మృతయేజనహే, పరశేలభయే నవజీవనహే ।
భవసింధుజలే అకూలేడరిహే, ప్రభుదేహసపే కరుణాతరిహే॥

121.

ఆశా-తూరి (ముఖారి.)

పరమపితాతుమి, జగజనమాతా ।

పరమసఖా పరమేశ్వర ప్రభుతుమి, పరమగురుజ్ఞాన దాతా॥ పర॥

దీన-అకించన - శరణ-సహాయతుమి, పరమశాస్త్రీ శుభదాతా ।

అనాథనాథప్రభు, పతితపావనా, పాతకనాశన త్రాతా॥ పర॥

భరసాతవ పరసాద-ప్రమాదే, హేభవపాతా, విధాతా,

కరుణాసాగర, దేహకృపాబలదగ్ధ హృదేహృద్-జ్ఞాతా॥ పర॥

122.

ఆశా - తూరి.

జగతపితాతుమి విశ్వవిధాతా ।

అమరాతుమారి, కుమారకుమారీ, తుమిహారిసబ సుఖదాతా॥ జగ॥

రాజరాజేశ్వర, సర్వభువనపతి, పతితపావన దీనబంధూ;

అనాథగతితుమి, అనాదిఈశ్వర, కరుణాకర కృపాసింధూ॥ జగ॥

సంకటమోచన, అభయచరణ తవవందితే సురనరబృందే,

జనమదియా-ఛాయది శరణదితేహదే, శీతలచరణారవిందే॥ జగ॥

PRINTED AT THE INDIA PRINTING WORKS, MADRAS

ಕುಡುಸು ಫೌಂಡೇಷನ್ ಪುಸ್ತಕಾಲ ವರೀಕೀಲವಾವಟ್ಟಿಕ

ಪುಸ್ತಕಂ ಪಂಖ್ಯ	TPLA123B161
ಪುಸ್ತಕಂ ಪೆರು	ಬ್ರಹ್ಮಾಪಾನವಾವದದ್ದತಿ ಬ್ರಹ್ಮಗೀತಮುಲು
ತಾರೀಖು	29/10/24
ಮುಂದು ಅಟ್ಟ	NO
ವೆಸುಕ ಅಟ್ಟ	NO
ಮೊತ್ತಂ ಪೆಜೆಲು	147 NO
ಪೆದ್ದ ನೆಜ ಪೆಜೆಲು	11 NO
ಖಾಕೆ ಪೆಜೆಲು	11
ಲೆನ ಪೆಜೆಲು	NO
ತಯಾರು ಚೆನಪದಿ	AKSINGA
ಪೆಜೆಲು ಖಡಬೆನಪದಿ	Thasik
ಪ್ಲಾನ್ ಚೆನಪದಿ	AKSINGA
ಪರಿಕ್ಷೆ ಚೆನಪದಿ	KASIMBI
ಪೆಜೆಲು ಪರಿಚಾನಪದಿ	
ಲೆಂಡೆಂಗು ಚೆನಪದಿ	
ಪ್ಯಾಕೆಂಗು ಚೆನಪದಿ	
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ	good